

Historiska gymnastikbragder

Bild Hans Brattberg

För Sveriges del för den olympiska gymnastiken en blygsam tillvaro. Men visst finns det traditioner, vilka här illustreras av Ewa Orrensjö och William Thoreson. Ewa har dubbla OS-karriärer, alltså både som aktiv och domare. William tog guld i fristående 1952 samt silver i samma gren 1956.

Bild Kjell Lundqvist

Beijing ännu en gång...

Beijing blir första stad som arrangerat OS både sommar- och vinter. Några veckor efter beslutet om vinter-OS 2022 besökte SOF-bulletinens redaktör Beijing, fast då i andra ärenden. På bilden ser vi "Fågelboet" i bakgrunden.

ORDFÖRANDEN HAR ORDET:

Johan Harmenberg, vår ende individuella OS-guldmedaljör i fäktning, gästar vår höstträff.

Fäktning tillhör de klassiska olympiska idrotterna. Fäktning har varit med i samtliga olympiska spel sedan starten i Aten 1896. Sverige har varit framgångsrikt men endast en gång har en svensk vunnit en individuell olympisk guldmedalj. Det var Johan Harmenberg som i Moskva 1980 vann guld i värja. För oss i SOF är det mycket glädjande att vi får Johan som hedersgäst när vi bjuder in till vårt höstmöte onsdagen den 11 november i Stockholm. Närmare information om höstträffen finner ni längre in i detta nummer.

Annars har sommaren 2015 i olympisk synvinkel till en början handlat om valet av arrangör för 2022 års vinterspel. Från början fanns flera intresseanmälningar från t ex Oslo, München och Stockholm men så småningom var det bara två städer i Asien som fullföljde ansökan. Det var Peking i Kina och Kazakstans huvudstad Almaty. Vid IOC:s kongress i Kuala Lumpur vann Peking med röstsiffrorna 44-40. Så de två närmaste olympiska vinterspelen kommer att arrangeras i grannländerna Sydkorea (PyeongChang 2018) och Kina. Där emellan ska Japan i Tokyo ha sommar-OS 2020.

För en europé känns det lite konstigt men å andra sidan har ju vi européer andra problem att åtgärda de närmaste åren än att arrangera olympiska lekar.

Nu har ju IOC beslutat att förändra direktiven i förutsättningarna för att få arrangera olympiska spel så att även mindre stater med demokratiskt statskick kan komma ifråga. Men fortfarande vill IOC ha grenarna någorlunda samlade till en arrangörsort. Så visst kan Sverige försöka söka igen ett vinter-OS med Stockholm som huvudort men det blir svårt att konkurrera med Oslo som har bara ca 20 mil mellan Oslo och alpina grenar medan

det är uppåt 70 mil mellan Stockholm och Åre. Kontinentala storstäder som München, Zürich, Genève och Wien har inte speciellt långt till alpin terräng så konkurrensen om ett vinter-OS i Europa för 2026 kan bli hård. Om nu medborgarna i dessa städer vill ha några olympiska spel. Till skillnad från de asiatiska arrangörerna finns ju folkets vilja att ta hänsyn till.

Sommaren 2015 har också bjudit på många spännande VM med blandat resultat för svenska OS-kandidater. Sveriges fotbollstjejer gjorde ett svagt VM i Kanada och får kämpa hårt för att nå en OS-plats. Men OS-plats, det grejade det unga herrlaget efter den överraskande segern i U21-EM.

Lika roligt var det att följa sim-VM där Sarah Sjöström och Jennie Johansson gjorde succé med VM-guld. Får de och deras kompisar i lagkapslagen vara friska och hela till OS i Rio de Janeiro kan simtävlingarna bli OS:ets svenska höjdpunkt.

VM i friidrott bjöd inte på några medaljer men de unga talangerna med Angelica Bengtsson i spetsen visade att något stort är på gång. Kanske redan i Rio för Annica och diskuskastaren Daniel Ståhl medan övriga talanger bör ha blommat ut till OS i Tokyo 2020. Vi hoppas ju också att Michel Tornéus och Abeba Aregawi får vara friska och hela under de månader som återstår till Rio-OS.

Slutligen vårt nya bibliotek. Styrelsen med bibliotekarie Lars Tegner i spetsen jobbade hårt i maj-juni för att få in alla böcker och handlingar på plats på 5:e våningen i Klocktornet. Men sedan alla flyttkartonger hämtats av flyttfirman har det inte hänt så mycket. Vi behövde också en skön semester men nu ska vi använda hösten för att komma i ordning så att vi någon gång i vinter kan bjuda in våra SOF-medlemmar till en träff i biblioteket. Information om detta kommer i nästa nummer av SOF Bulletinen.

Håkan Sundström

SOF- bulletinen

**Organ för Sveriges
Olympiahistoriska
Förening.**

**Bildad 3 mars
1986. Nr 3 2015
(105 från start)**

**Redaktör och
ansvarig utgivare:**

Thord Eric Nilsson
thorderic.nilsson@op.se

Layout: Redaktören

Tryck: KPH Uppsala

**Pressläggning
28 sept. Nästa nr
utkommer i dec
Välkomna med bidrag
senast 5 dec.**

Detta nummer innehåller

2	Ordförandens ord
<i>Håkan Sundström</i>	15	J-O Waldner 50 år
<i>Tommy Wahlsten</i>
3	Adresser
Innehåll mm	16-20	OS-minispecial:
Gymnastik
<i>Hans Brattberg</i>
4	Redaktörens horisont
<i>Thord Eric Nilsson</i>	21-25	Förolympisk resa
till Beijing
<i>Thord Eric Nilsson</i>
5	Halvårsmötet	26-36	Olympiska familjen:
jubilarer, avlidna
<i>Tommy Wahlsten</i>
6	Olympiska minnesbilder
<i>Sune Sylvén</i>	37	Medlemsnytt
<i>Mårten Hougstedt</i>
8-13	Tecknar Anders
OS-historia:
Grenoble 1968
<i>Anders Andersö</i>	38-40	Vinter OS 2022
till Beijing
<i>Thord Eric Nilsson</i>
14	Fem städer i kamp
om OS 2024		

SOF:s styrelse

SOF:s plusgiro 54 14 10 - 7
Årsavgift 2015: 225 kr.

Föreningens adress:

c/o Håkan Sundström
se nedan.

Ordförande:

Håkan Sundström,
Selmedalsvägen 72 III,
129 37 Hägersten. Tel: 08-
88 68 17 (b); 070-347 44 28;
E-post: hakan.sundstrom@
telia.com

Vice Ordförande:

Leif Yttergren
Sjökärret, Söder Edinge, 740
10 Almunge Tel: 070-4912056;
E-post: leif.yttergren@gih.se

Kassör:

Äcke Ohlsson
Blommensbergsvägen 178,
126 52 Hägersten
Tel: 0765-44 75 08; E-post:
acke.ohlsson@stff.se

Ledamöter:

Christina Haarlem
Smedsbacksgatan 3B, 115 39
Stockholm; Tel: 08-791 97 51
(b); 073-590 54 76. E-post:
christina.haarlem@bredband.net

Mårten Hougström

Mäster Simons väg 24, 170 66
Solna
Tel: 08-655 86 19 (b) 070-
565 37 55, E-post: marten.
hougstrom@bredband.net

Lars Tegner

Johannes plan 1, 111 38
Stockholm; Tel: 0721-52 97 10;
E-post: lars.tegner48@gmail.com

Thord Eric Nilsson

Redaktör SOF-bulletinen
Hjortronvägen 19, 83162
Östersund; Tel: 063-
512433 (b); 070-5124335;
070-5124229 (ev). E-post:
ThordEric.Nilsson@mittmedia.se

SOK:s representant:

Björn Folin, Storängens
strandväg 20, 131 41 Nacka;
Tel: 08-7165132 (b) 08-402
68 05 (SOK), 0708-55 93 57,
e-post: bjorn.folin@sok.se

Hedersordförande:

Ture Widlund
Torsgatan 56, 113 37
Stockholm; Tel: 08-341402,
ture.widlund@bredband.net

Hedersmedlem:

Ove Karlsson, Gösta Ekmans
väg 5, 129 35 Hägersten; Tel.
08-646 39 55, ove@torsdag.com

Revisorer:

Birger Fält, Vetevägen 2, 145
68 Norsborg, 08-531 703 03,
070-575 74 23,
birger.falt@telia.com

Bo Nilsson, Stävholmsgränd 40,
127 49 Skärholmen, 08-740
14 42, 070-730 02 07, anne-
christine.nilsson@comhem.se

FRÅN REDAKTÖRENS HORISONT:

Ett val mellan pest och kolera....

Olympiska spel börjar mer och mer bli en affär för icke demokratier, eller enpartistater om man skall använda Stefan Löfvens vokabulär. På många håll stupar nämligen planerna på att de styrande eller folket säger nej. Att ta ner spelen på jorden och arrangera till rimliga kostnader är inget nytt krav, inte heller i dessa spalter.

Vinter-OS 2014 avgjordes i Sotji till orimliga kostnader och lämnade en massa frågetecken efter sig när det gäller både miljö och om betalning till de som gjorde grovjobbet före spelen. Samma frågetecken finns kring nästa års sommarspel i Rio de Janeiro.

Vinter OS 2018 går i koreanska PyeongChang. Det har hänt en hel del sedan Sydkorea fick sommarspelen 1988. Inför de spelen var det många frågetecken och det fanns också journalister som länge tvekade om man skulle våga bevaka spelen. Men OS 1988 – mitt enda kompletta sommar-OS – var nog ett av de bästa exemplen på när OS blivit en sprängbräda för hela nationen.

Jag minns frågetecknen i förväg. Våldsamma studentdemonstrationer för mer demokrati var ett veckoinslag. Jag var på plats en vecka före spelen för att bevaka OS-omröstningen och fick ett tips om en demonstration av Birger Buhre. Jag var dock inte modigare än att jag tipsade konkurrenttidningen Länstidningen för att slippa vara där ensam...

Studenterna kastade sten och slängde brandbomber, polisen svarade med tårgas. Efter att allt var över plockade studenterna upp stenarna. Kanske för att ha "ammunition" en annan gång. Nu ser vi på Sydkorea som en helt annan stat. Nästan alla har väl någon elektronisk produkt därifrån. Inte för att elektroniken är speciellt billig, men för att de är bra.

Jag är inte speciellt oroad för OS 2018. Med undantag för det faktum att skidor och skidskytte inte lockar någon större publik i Asien och dessutom inte sällan har väderproblem.

Sommar-OS 2020 har anförtratts Tokyo, som ju haft både sommar-och vinterspel. Det blir säkert högklassiska arrangemang.

Någon skrev att valet av vinter-OS, efter alla avhopp, var ett val mellan pest och kolera,

Almaty i Kazakstan och Beijing i Kina. Att kineserna tog hem spelet var bra. Det blir säkert bra arrangemang, men då med ett måttligt intresse för längdskidor och skidskytte. Jag har svårt att tro att konkurrenten i den forna Sovjetrepubliken matchat Kina utan för landet orimliga kostnader.

För Kina är inte längre bara världens folkrikaste stat utan en av de starkaste ekonomierna. Men det blir en utmaning att se till att det finns snö på de två platser som skall arrangera skidgrenarna. Man talar om att det sannolikt blir helt på konstsnö och då inte utan vattenproblematik.

En fråga som jag tror att IOK missat är kravet på öppna internetkommunikationer. Journalisterna kan säkert rapportera, men ändrar man inte det system man hade vid nyligen genomförda friidrotts-VM så blir man utestängd från t ex Facebook och Google. I en modern värld vill nog turister ha den möjligheten. Alltså öppna "spjäll" under åtminstone OS. Det skulle säkert påverka öppenheten även efter OS. Men IOK har ju aldrig ställt tillräckligt höga krav då det gällt mänskliga rättigheter och öppenhet i kommunikation.

Det saknas även i den kravlista man ställer inför kandidaturen till sommarspelen 2024. Men inga av de kandidaterna verkar förstås ha några problem på det nämnda området.

Jag var i Kina tre veckor i samband med VM i friidrott. Kanske min sista riktigt långa resa då det gäller sport. OS i Rio fanns lite löst med i planeringen. Men både jag och ett dussintal andra "spekulanter" i min resegrupp har kapitulerat. Priser på både logi och biljetter blir exceptionellt höga. En snabb kalkyl visar att bara att övervara friidrottens vecka med enkla biljetter och enkel logi i dubbelrum skulle kosta cirka 80 000 kronor.

Vill man se vår främsta (?) medalsport, simning, blir det ännu längre och dyrare. OS i TV blir billigare...

Thord Eric Nilsson

Välkommen till SOF:s höstmöte och träffa Olympiske guldmedaljören Johan Harmenberg

fäktningens ende individuella
guldmedaljör i OS!

Lokal: Riksidrottsmuseet,
på Gärdet i Stockholm

Datum: onsdagen den 11 november

Tid: 18.00

Vi inleder kl. 18 med kaffe/te och
mättande macka (fylld baguette).

Därefter lämnar vi ordet till Johan
Harmenberg som berättar om sin
framgångsrika karriär som vid sidan
av OS-guldet 1980 även omfattar
dubbla VM-guld 1977.

Vill du vara med, anmäl detta senast onsdag den 4 november till vår sekreterare Christina Haarlem, tel. 073-590 54 76, e-post: christina.haarlem@bredband.net eller till vår ordförande Håkan Sundström, tel. 070-347 44 28, e-post hakan.sundstrom@telia.com.

För förplägnad och del i hyra av Riksidrottsmuseet måste vi ta ut en kostnad på 100 kr/person.

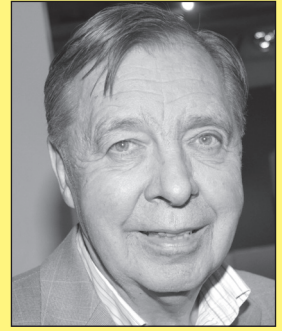
Vid anmälan var god ange om du har någon allergi eller om du föredrar vegetabiliskt pålägg.

Riksidrottsmuseet ligger på Djurgårdsbrunnsvägen 26, mellan Sjöhistoriska och Tekniska museerna. Buss 69 och 69K går från Stockholms city (Hamngatan) och busshållplatsen kallas Sjöhistoriska museet.

HJÄRTLIGT VÄLKOMMEN!

SUNE SYLVÉN:

Olympiska minnesbilder som jag aldrig glömmer

Bilders betydelse har diskuterats mer än någonsin på sistone. Och nog lever vi i bildens tidevarv, även om rätt ord i rätt ögonblick fortfarande också har stor påverkan.

Men vilka bilder frammanas främst ur den olympiska historien? Var och en har säkert sina egna minnen. Här kommer ett axplock av mina.

Det blir en politisk start:

De svarta handskarna, de knutna nävarna i Mexiko City när de amerikanska sprinterna Tommie Smith och John Carlos demonstrerade mot den amerikanska diskrimineringen av svarta. Effektivare demonstration kan knappast tänkas, tyvärr drabbades de två löparna av omedelbar diskning och framtvingad hemresa. Trångsyntheten, i form av IOK-presidenten Avery Brundage, hade makten. Det har blivit mycket bättre.

En ännu dystrare minnesbild dyker upp: Svarta septembers angrepp och massaker mot Israels OS-trupp i München 1972, dygnet då den olympiska framtiden kändes mycket osäker. Verksamheten har fortsatt och vuxit men säkerhetskostnaderna har blivit orimligt betungande och kommer kanske till slut att knäcka OS i dess nuvarande storvulna form.

Från München kommer som kontrast den kanske gladaste

svenska minnesbilden i OS-historien: Ulrika Knapes fantastiska "prick" i höga hopp, när hon satsade i sitt tyska hopp med 2,5 volt i pik. Ett oförglömligt guld.

Av ett senare datum är ett annat stort blågult

Med knutna nävar och svarta handskar protesterade segraren på 200 m 1968 Tommie Smith och trean John Carlos, USA. Det var en omdiskuterad Black powehälsning. Tvåan Peter Norman, Australien hade också ett protestmärke på tröjan och fick för detta kritik i sitt hemland. Foto från Wikipedia.

ögonblick: Stefan Holms lyckade tredje höjdhopp och räddning på 234, en prestation som sedan lyfte med segerhoppet på 236. En stund senare tog Christan Olsson guld i tresteg - vilken makalös svensktimme i Aten 2004!

De kanske största glädjescenerna i olympiska sammanhang jag fått uppleva var det unga amerikanska ishockeylagets fortfarande egentligen obegripliga finalseger över Sovjet i Lake Placid 1978. Allt flög i luften vid slutsignalen, hattar, mössor, klubbar, handskar, program, tidningar, plastmuggar. Det sovjetiska laget gick vid denna tid i princip inte att besegra, särskilt svårt hade Tre Kronor för saken, nu knäcktes berömdheterna av ett knippe unga entusiaster. OS när det är som allra bäst. Vi gillar ju när David ger Goliat på nöten.

En av de mest rörande bilderna ur OS-historien härrör från Berlin 1936: Den tyske längdhopparen och favoriten Luz Long hjälper Jesse Owens att justera ansatsen och förlorar därmed guldet men vinner en livslång vänskap. Mitt framför det surögda nazistiska etablissemanget, med alla sin skärmmössor.

Det kanske värsta svenska minnet är från Helsingfors 1952, då Ingemar Johansson med ett justitiemord berövades sin givna silvermedalj i tungvikt. Att han blivit diskad i finalen mot Ed Sanders saknade betydelse i medaljfrågan. En evig skam över de finska arrangörerna, den osportsliga publiken och de synnerligen flata och undfallande svenska ledarna, både på boxningssidan och i den olympiska ledningen. För att inte tala om massmediernas rabiata reaktioner.

Ett minne från Lake Placid: Thomas Wassbergs rasande spurt på 15 km, när han febrilt jagade sekunder mot Finlands populära gigant Juha Mieto. Thomas vann som bekant med en hundradels sekund, men jag medger att jag trots att jag såg spurten på plats i den bitande kylan inte kan ange när den felande tiden inhämtades.

Gunnar Larssons tusendels segermarginal i Münchens bassäng 1972 tillhör givetvis också den glada minnesparaden. Kanske beslöt sig makterna för att korrigera den svenska turen i London 2012, när den tappra Lisa Nordén förlorade guldet i triathlon med en tusendels marginal. Nästan löjligt. Men Lisa fick ju Bragdguldet ändå.

Gunnar Grens avgörande straffmål i den olympiska guldfinalen mot Jugoslavien i London 1948 hör också hemma på den finaste minneshyllan liksom det unga svenska fotbollslandslagets sensationella bronsbragd i Paris 1924. Länken mellan dessa prestationer var Putte Kock, elegant vänsterytter 1924, smart och djärv lagledare 24 år senare.

Ben Johnsons nästan kusligt svällande muskler fick oss alla att fundera lite extra efter hans seger på 100 m i Söul 1988. Vi väcktes också några dagar senare i gryningen av våra stressade hemmaredaktioner. De hade via nyhetsbyråerna fått nys om en av den olympiska historiens värsta skandaler. Plötsligt blev det många snabba taxiresor från pressbyn in till presscentrum och presskonferenserna. Hysteri rådde.

Den svenska stafettsegern i Vancouver 2010 efter alla tunga år har skapat ett underbart trivsamt minne, Petter Northug utmanövrerad och chanslös. Härligt. I samma klass minst är självklart Charlotte Kallas sagolika spurt i OS-stafetten i Sotji. På ett nästan omöjligt sätt bärgades guldmedaljen.

En bild man gärna ser framför sig är brottningsfinalen i Melbourne 1956, när Edvin Vesterberby fick order att lägga sig platt mot en ryss. Utan fallnederlag hade det blivit brons, nu blev det tack vare besynnerliga regler - silver! Onekligen komiskt.

En brottaresyn jag inte velat se: Ivar Johanssons bantning mellan grek-romerska guldet och fribrottningen i Los Angeles. Huden lär ha stramat på den atletiska kroppen och ansiktet var blåsvart av bantningssvälten. Visst var Ivar en hjälte och väl värd bragdguldet, men var inte priset väl högt?

Till sist ett personligt önskemål: Jag skulle mycket gärna se en bild, eller ännu hellre film-snutt, på den påstådde segraren i maratonloppet i St Louis 1904, Fred Lorz, när han steg ur den taxi, som förkortat hans löpsträcka med 10 kilometer, innan han iskallt återupptog loppet och lät sig hyllas, innan avslöjandet och diskningen kom. Den möjligen allra största olympiska fräckheten genom tiderna.

Som synes går det knappast att ge en heltäckande skildring av de olympiska minnesbilderna. Var och en har sina egna. Det är väl en av hemligheterna med den speciella olympiska magin.

Tecknar Anders Olympiska historia:

GRENOBLE 1968

Fröken Gustavsson & Monsieur Killy

Min olympiska tillvaro kom inte att förändras så dramatiskt som jag hade inbillat mig när jag äntligen fick förtroendet att bära presspass

Reglerna hade ändrats en del under åren och när jag till slut fick min ackreditering så gällde den i stort sett bara till presscentrum. Till de flesta arenor krävdes det biljett också. Men presscentrum är å andra sidan vårt OS-hem. Här finns all tänkbar service och teknisk utrustning härifrån går alla transporter och här finns en biografsalong med en panel på en 10-12 TV-apparater som visar allt som tilldrar sig.

Eftersom vi utsända inte har egen helikopter som tar oss runt till de ofta vitt spridda tävlingsplatserna så har TV blivit ett fantastiskt hjälpmedel när det gäller att vara på flera platser samtidigt, klart överlägsen personlighetsklyvning för att ta ett exempel.

Det finns ju grenar som egentligen ingen sett förrän teven kom, de alpina bl a, och i dag har vi t o m grånade olympiska TV-veteraner som brukar dra sig till minnes att Innsbruck var deras första 23-tums-OS och Grenoble deras första i färg.

Invigningen av spelen i det snöfria Grenoble blev ovanligt pampigt då den skedde i närvaro av två sådana andliga tvillingar som Frankrikes president, general de Gaulle, och OS-presidenten Brundage.

Jag minns att vi diskuterade om Brundage i likhet med de Gaulle inledde sin aftonbön med "Kära kollega" och de flesta höll det för troligt.

Vem av de tre som hade mest makt diskuterade vi också och då var det en norman som sa:

"En ting ar da helt klar forsovitt, Brundage är to bedre for öieblicket."

Det franska gendarmeriet var inte att leka

med och det gjorde vi inte heller utom vid ett tillfälle då en kollega med fotograf bröt sig igenom avspärningarna för att få en första intervju med Guld-Toini Gustavsson.

De infångades och fräntogs alla tecken på sin värdighet som olympiska pressmän under samma förnedrande former som artillerikaptenen Dreyfus på sin tid.

Det var bara det dova trummandet och visstelsen på Djävulsön som skilde. Ja, Dreyfus var ju oskyldig också medan de här herrarna togs på bar gärning.

Vår stolta skidnations ära räddades i Grenoble av Toini Gustavsson, en invandrar-tjej från Finland som tog två individuella

guld och silver i stafett.

Om Toini var skiddrottning så var fransmannen Jean-Claude Killy den obestridliga skidkungen. Han tog, precis som Toni Sailer i Cortina, alla tre alpina titlarna och i det ögonblicket var han säkerligen to bedre än trion Brundage, de Gaulle och Gud Fader om inte mer.

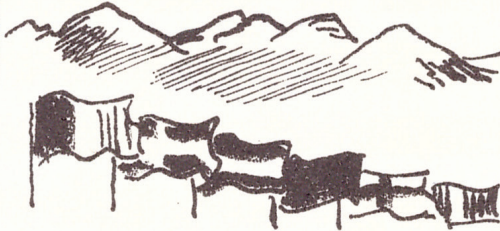
Nere på kontinenten var man vid den här tiden ganska iskall vad gällde de nordiska skidgrenarna, längdåkning alltså, och de chaufförer som fraktade nordborna i pressbussar till långslitet i Autrans samtidigt som Killy var i elden uppe i Chamrousse tog det som ett förnedrande uppdrag.

Det var emellertid i Grenoble -68 som en

GRENOBLE 6-2-68

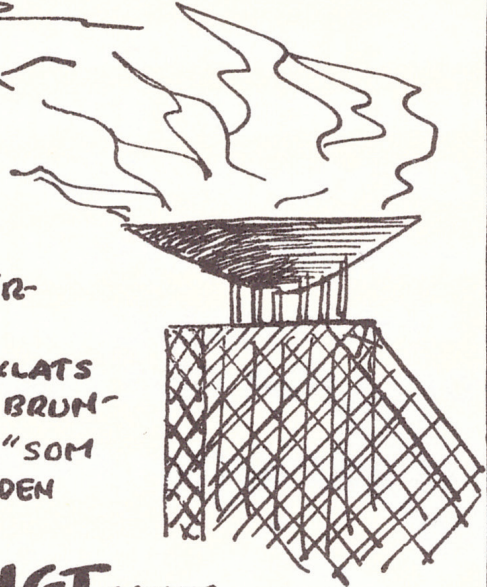
TELEFOTO — ANDERSSON

SPELEN KAN BÖRJA!

DE GAULLE HAR NU HÖGTIDLIGT FÖRKLARAT OLYMPIADEN ÖPPNAD.

EFTER DE ARTIGHETSFRASER SOM UTVÄKLATS MELLAN PRESIDENTERNA DE GAULLE OCH BRUNDAGE VAR DET MÅNGA "VÄLUNDERRÄTTADE" SOM TRODDE ATT GENERALEN SKULLE FÖRKLARA DEN TIONDE VINTEROLYMPIADEN "STÄNGD".

ENLIGT SAMMA KÄLLOR HAR DE GAULLE KALLAT BRUNDAGE FÖR "EN VANLIG STINS" VILKET FÖRANLETT EN VÅLDSAM PROTEST IFRÅN JÄRNVÄGSTJÄNSTEMÄNNENS SIDA.

MED TANKE PÅ VÄLJARUNDERLAGET VAR DETTA ETT OVANLIGT VÅGAT UTSPEL AV GENERALEN.

VI SÅG ALLTSÅ MED SPÄNNING FRAM EMOT MÖTET MELLAN DE TVÅ PRESIDENTERNA.

BÅDA DESITTER JU ETT SJÄLVFÖRTROENDE AV ENORMA MÅTT.

ÖPPNINGEN KLARADES DOCK UTAN INTEMEZZON — BRUNDAGE TOG INTE ENS TILFÄLLET I AKT ATT UTBRINGA ETT LEVE FÖR "DET FRIA GRENOBLE" — ÄVEN OM DE GAULLE GENOM SIN LÄNGD HADE FÖRDELEN AV ATT "SE NER" PÅ OS-PRESIDENTEN

DEN SVENSKA TRUPPENS FANBÄRARE VAR SKID-

-FLICKAN BARBRD MARTINS-
-SON.

DÄRMEÐ VISADE VI OM-
VÄRLDEN VILKET FÖRE-
GÅNGSLAND SVERIGE ÄR
PÅ EMANSIPATIONENS OM-
RÅDE.

HON BAR FLAGGAN SOM EN
HEL KARL.

INVIGNINGEN GICK VAD VI KUNDE SE TOTALT

PRICKFRITT—INTE

ENS FACKEL—

BÄRAREN MISSADE—

OCH CEREMONLEN AVSLUTADES MED
FYRVERKERI SAMT EN ARMADA HELIKOPTRAR
SOM STRÖPDE ROSOR ÖVER PUBLIKEN.

OM TÄVLINGARNA BLIR LIKA PRICKFRIA

ÄR OVISST.

OS-KOMMITTE'N ÄR NÄSTAN

LIKA KÄNSLIG FÖR

REKLAM SOM SVERIGES RADIO O TV.

BRANTÅKARNA FÅR T. EX. INTE ÅKA PÅ
MÄRKTA SKIDOR.

OM DET FRANSKA NATIONALHELGONET

KILLY ÅKER MED FIRMAMÄRKET
PÅ BLIR HAN DISKAD.

FRÅGAN ÄR BARA OM MAN VÅGAR
RÖRA VID KILLY—I FRANKRIKE ÄR
RANGORDNINGEN JUST NU:

1) DE GAULLE 2) GUD FADER

3) KILLY— OCH DE GAULLE HAR DOCK
FLYTTAT NATO-HÖGKVARTERET.

BETRÄFFANDE ...

--- SEXKONTROLLEN SÅ HAR DE FRÄMSTA
SKIDÅKERSKORNA FRÅN ÖST STANNAT
HEMMA.

DETTA BEHÖVER JU INTE MISS-
FÖRSTÅS PÅ NÅGOT SÄTT—DE
KAN VARA SÅ HELT ENKELT ATT
DE INTE KAN FÅ UPPSKOV MED
"LUMPEN" I EVIGHET.

RAKBLADSFÖRSÄLNINGEN LÄR
DOCK HA GÅTT NER OERHÖRT I
DAM-FÖRLÄGGNINGEN.....

VID SEX-
KONTROLLEN...
...FÖRLÅT... SEX-
KILOMETERSKON-
TROLLEN LEDDE.....

löpare från de icke etablerade längdåkningsnationerna, italienaren Franco Nones, för första gången i OS-historien satte nordborna på plats på 30 km.

Vi ägnade mycket tid åt släktforskning den

dagen men vi lyckades väl aldrig riktigt spåra hans rötter till Sverige med undantag för att han tränat i Vålådalen förstås.

Svensk längdåkning på herrsidan befann sig i en generationsväxling som man bru-

kar säga när det går dåligt och vi var inte så lite oroliga för att guldmedaljen på 10 000 meter skridsko skulle hamna i norska händer.

Den väldige Fred Anton Maier verkade ju

närmast ointaglig, Guttormsen var icke att leka med heller och man kunde nästan se att gamle guldmedaljören på 1500 meter från S:t Moritz-48 Sverre Farstad, journalist och skridskoexpert, hade rubriken på sin krönika, "Seiern är vår", klar där han satt och utbytte tankar med Prins Bertil.

Men det var innan Jonny Höglin och veteranen Örjan Sandler kommit i mål

Det var naturligtvis som alltid en stor norsk publik runt skrinkarovalen, men jag måste säga att de höll sig föredömligt tysta när Höglin åkte mot guldmedaljen.

Man försökte aldrig störa honom med hejrop, och enda gången man hörde ett sus av norska fackuttryck var när Höglin tog ner ena armen.

Han gjorde det tydligen bara "en runde för Ballangrud i Garmisch nitten hundra sex och trede"

Fem städer i kamp om OS 2024

Fem städer konkurrerar om Olympiska sommarspelen 2024:

- * Budapest
- * Hamburg
- * Los Angeles
- * Paris
- * Rom

Toronto var också aktuell, men hoppade av.

Det blev därför fem kandidater som lämnade sina ansökningar till IOK

- Vi välkomnar de fem högt kvalificerade kandidatstäderna", säger IOK-presidenten Thomas Bach. "Olympic Agenda 2020 har format kandidatprocessen.

- Vi vill att kandidatstäderna visar hur OS passar in i en långsiktig strategi och vision för deras städer, och inte tvärtom, säger Bach.

Los Angeles kom med en ansökan efter att Boston hoppat av. Den amerikanska västkuststaden har arrangerat OS två gånger tidigare, 1932 och 1984.

Paris föll i omröstningen om OS 2012 (som gick till London) och hoppas nu få spelen 100 år efter det förra arrangemanget, Paris hade även spelen 1900 och vart en tongivande kraft då IOC bildades.

OS-värden 1960, Rom, var intresserad av spelen 2020, men sökte aldrig - av ekonomiska skäl.

Budapest hoppas bli det andra östeuropeiska landet efter Ryssland att få arrangera OS. Ungern bestämde sig eftersom IOK kommer att bidra med 1,7 miljarder dollar i kontanter och tjänster till organisationskommittén för de olympiska spelen 2024.

Med sina kandidaturer, förbinder sig de fem städer att respektera den olympiska stadgan -

Med sina ansökningar, måste städerna följa strikta uppföranderegler för kandidatstäder, som reglerar alla former av kommunikation mellan kandidatstäderna, IOC ledamöter och andra olympiska rörelsen intressenter, inklu-

sive besök. Regler är också på plats för att lösa eventuella intressekonflikter på ett öppet sätt.

I linje med Olympic Agenda 2020, IOK:s tidigare lanserat ett konsultregister för kandidaturen. Alla konsulter för en kandidatur måste godkänna IOK:s arbetsformer och etiska riktlinjer.

Olympic Agenda 2020 erbjuder även kandidatstäderna möjlighet att minska kostnaderna i samband med kandidatprocessen. Till exempel har antalet presentationer som skall göras av städerna sänkts. Dessutom täcker IOK nu resekostnader och boende i ett antal delegater till presentationer t samt kostnader i samband med besöket av IOK utvärderingskommission.

IOK kommer att fortsätta att arbeta i nära samarbete med varje kandidatstad att förse dem med bästa möjliga service och assistans i upptakten fram till valet av värdstad vid 130:e. IOK sessionen i Lima, Peru 2017.

100-årsjubileum för Paris?
Efter två OS i andra världsdelar är det kanske dags för Europa igen och då blir möjligen Paris favorit. Den franska huvudstaden har visserligen haft två OS, men det senaste var 1924. Ett fint 100-årsjubileum?

”Det evigt unga trädet” blir 50

Foto: Mats Gustafsson

Av Tommy Wahlsten

Den 3 oktober fyller en av Sveriges största idrottsmän genom tiderna, Jan-Ove Waldner 50 år.

”J-O” föddes i Stockholm 1965 och har deltagit i fem OS 1988-2004. Hans klubbtilhörighet vid hans fem OS var Stockholms Spårvägars GIF (1988), Ängby SK (1992) samt Kalmar BTK (1996, 2000 och 2004). 8:e-platsen i Seoul 1988 var en missräkning men i Barcelona 1992 förlorade han bara ett set (mot tysken Jörg Rosskopf i kvartsfinal) i sin väg till guldet. Finalen vann han mot fransmannen Jean-Philippe Gatien och det var Sveriges första sommarguld sedan 1984.

Atalanta 1996 vill nog ”J-O” helst glömma för där blev han oplacerad efter förlust mot Kanadas kines Wenguang ”Johnny” Huang.

OS 2000 i Sydney närmade sig ”J-O” 35-årsdagen men han var seedad som femma om än inte bland de största favoriterna. I kvartsfinal besegrade han dock andraseedade vitryssen Vladimir Samsonov och inspirerad av detta vann han med 3-0 mot regerande OS- och världsmästaren Liu Guoliang. I finalen ställdes han mot en annan kines, Kong Linghui, i något som kom att bli J-O:s sista stora mästerskapsfinal i singel. Det blev en rafflande match där han plockade upp 0-2 i set till 2-2 och Kong var skakad. Inledningen på femte

set blev avgörande då Kong blyxtstartade och gick upp till 10-1 för att vinna med 21-13 och finfint silver till J-O.

2004 i Aten var J-O i fin fysisk form och överraskade alla genom att slå ut andraseedade Ma Lin från Kina och sedan också Tysklands stora löfte, Timo Boll. I semifinal och i match om bronset räckte J-O inte ända fram och slutplaceringen blev 4:a. Waldner fick SvD:s bragdmedalj 1992 och även 1989 då hela laget fick utmärkelsen efter VM-segern. Han var också fanbärare vid OS 1996. Han var även med i fem OS-tävlingar i dubbel: 1988, 8:a ihop med Mikael Appelgren; 1992, utslagen i gruppspel med Mikael; 1996, 5:a tillsammans med Jörgen Persson; 2000, utslagen i åttondel (med Jörgen) och 2004, 5:a tillsammans med Jörgen. Sammanlagt spelade J-O 32 singel- och 21 dubbelmatcher, 115 respektive 61 set också av varierande längd (fr om 2004 gick man till 11).

Waldners smeknamn i Kina är ”Det evigt unga trädet”

FOTNOT: Även om vi i Bulletinen är koncentrerade vid OS-resultat måste vi tillägga att Waldner var mer framgångsrik i VM-och EM-sammanhang med totalt sex VM- och elva EM-titlar. De attraktiva titlarna i singel tog han 1997 och 1989 (VM) samt 1996 (EM). Resten togs i dubbel och lagtävlingar. Dessutom blev det naturligtvis en mängd medaljer i andra valörer.

HISTORISKT GYMNASTIKPAR

Ewa Orrensjö (Rydell) och William Thoresson har ägnat sina liv åt gymnastik - som tävlande, som lärare och i Ewas fall också som domare. Foto: Hans Brattberg

Eva med dubbla OS-karriärer William med guld och silver

Av Hans Brattberg

Den meste göteborgske gymnastik-olympiern - och den bästa. Ewa Rydell (Orrensjö) har ett rekord. Hon har deltagit i inte mindre än sju olympiader: 1960 och 1964 som tävlande, 1972, 1980, 1984, 1988 och 1992 som domare.

Hon har olympiskt påbrå såtillvida att pappa Sven vann OS-brons i fotboll i Paris 1924,

medan mamma Inez var trupp gymnast i Berlin 1936.

William Thoresson har inga olympier som förfäder - däremot två medaljer: Som tjugoföråring vann han sensationellt guld i fristående i Helsingfors 1952. I Melbourne fyra år senare blev det silver - som han delade med en ryss och en japan.

Guldflickorna från Helsingfors med bollar - men utan medaljer. Från vänster Gun Röring, Göta Petersson, Evy Berggren, Vanja Blomberg, Ingrid Sandahl, Hjördis Nordin, Ann-Sofi Pettersson och Karin Lindberg.
Foto: Sommar-Olympia

William tävlade också 1960 och 1964 - men riktigt hur det gick då är han inte säker på - mer än att han var långt ifrån medalj.

- Jag tror jag kom 26:a i Rom och 29:a i Tokyo - om inte tvärtom. Vi skulle lära in helskrub - 360 grader fritt i luften. I Rom skruvade jag för lite, inte fullt 360.

I Tokyo sa vår ledare Janne Cronstedt: "Gå upp i volten innan du skruvar." Det gjorde jag, men skruvade då för mycket och hamnade utanför mattan.

Inga studsmattor

- Studsmattor fanns ju inte på vår tid. Där får man lära sig både helskrub och halvskrub och allt möjligt.

(En faktakoll avslöjar att William kom på 21:a plats i fristående i Rom, på 16:e plats i Tokyo). I 12-kamp kom han 123:a 1952, 32:a 1956, 92:a 1960 och 77:a 1964. Man tävlade då i de i sex grenarna - bygelhäst, ringar, fristående, hopp över häst, barr och räck - dels med obligatoriskt program, som numera avskaffats, dels med ett fritt.)

Eva debuterade i Rom

Ewa, som är tio år yngre, tävlade i Rom - 29:a, bäst av de sex svenskorna - och i Tokyo trea som 42:a. Bästa gren var bom, som hon vunnit EM i Paris 1963. I OS fick hon som bäst 9,50 på bom.

- Jag gjorde piruett som jag var bergsäker på. Satt och snurrade tre varv, det var jag alldeles ensam om.

Mycket har ändrats sedan William och Ewa tävlade. 1960 bestämde det internationella förbundet att en felfri 5-svårighetsövning ska belönas med maximipöäng. Man ville stävja en utveckling mot ren akrobatik. Att lägga in extra svårigheter skulle inte längre löna sig.

Men den utvecklingen gick i nte att hejda. Som domare stenograferade Ewa för varje övning värden - högst poäng gavs åt sällanvärde och - nyhetsvärde, dvs något man aldrig sett förut.

Omänskligt

- Domarjobbet är nästan omänskligt. Allt ska räknas samman inom loppet av 30 sekunder. Och ett amerikanskt dataprogram övervakar

numera domarna - in i minsta detalj, säger Ewa som slutade som gymnastikdomare 1996 - efter EM men före OS.

Under de tio år som Ewa var ledare för de svenska landslagsflickorna hade de alla god nytta av hennes domarkunskaper. De fick veta exakt vad som gav höga poäng.

Förr och nu - likheter och skillnader?

- Vi gjorde inte tillnärmelsevis så svåra övningar som man gör idag. Till saken hör redskapens utveckling. 1958 var William och jag i England och uppträdde i en flyghangar och på en konstisbana, som visserligen täckts med golv, men oj, vad det var kallt! Vi har t o m gymnastiserat på Götaplatsten - och överlevt!

- På vår tid hade man en språngbräda för att ta sig över plintar och häst.

Trampetten som är mjukare kom 1970. Bommen är sig rätt lik - 10 cm träbit - men nu vadderad, med lite svikt. Den kvinnliga barren har utvecklats allra mest. Nu med så långt avstånd mellan holmarna - nästan samma som killarnas räck.

- Redskapen, övningarna och - tränarna. På vår tid var alla tränare amatörer, nu är de heltidsanställda.

Flickorna tränar dubbelt så mycket, och delar upp sin skolgång. Det gjordes försök med gymnastikgymnasium i Katrineholm men ingen bra tränare ville komma dit, säger Ewa.

- Ringarna är desamma, men övningarna så annorlunda. I räck är det inte sån himla skillnad, inflikar William. Som förstås helst minns sig när han själv sitt fristående som gav guld.

- Under mitt program fick jag syn på de svenska gymnastiktjejerna som satt i närheten. Jag blinkade åt dem - vilket förvånade alla. Ändå gick det hela som en dans - eller kanske just därför?

Två dubla gymnastiklärare

Ewa och William har båda livet igenom arbetat som gymnastiklärare. Ewa fick sin examen vid dåvarande GCI i Stockholm, William vid dess norska motsvarighet. 1965-72 tränade han gymnaster i Venezuela.

Genom domarutrutinen (?) blev Ewa så intresserad av siffror att hon 1991 - vid 49 års ålder - satte sig i skolbänken för att kunna bli dubbel lärare - i gymnastik som matematik.

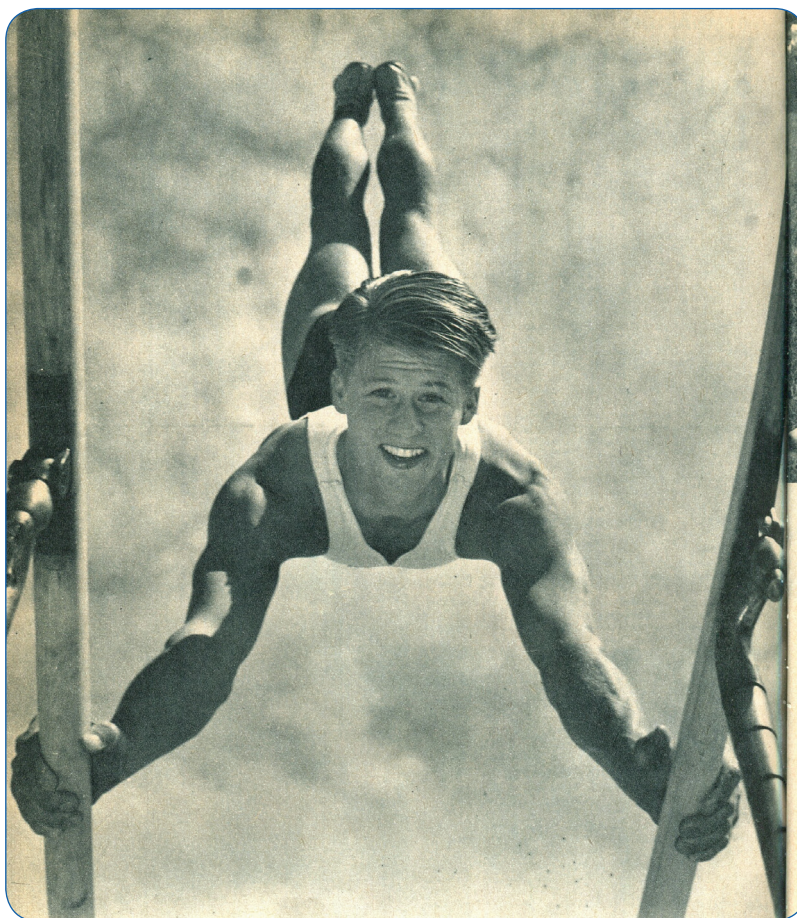
William å sin sida var dubbel gymnastiklärare.

På Hammarkulleskolan där han

arbetade 1973-95 undervisade han inte bara elever utan också - deras föräldrar.

Han har tränat både fotbollslag (Ursvik) och hockeylag (Frölunda).

Efter pensionen ledde han fram till 2010 motionsgymna för äldre män, däribland göteborgsprofiler som skeppsredaren Sten A Olsson och byggmästare Lennart Wallenstam. De förre sa, att det bästa med lektionerna var när William bytte skiva - för då fick han vila...

En stilig bild av William Thoreson. Men det var i en annan gren - fristående - som han tog sina OS-medaljer.

Ann-Sofi Colling-Saltin har rotat i en skokartong och hittat både VM-guld och OS-brons. Men någon olympisk guldmedalj fick hon aldrig. Foto: Hans Brattberg

- Tänk om Hindmar haft rätt och vi fått varsin guldmedalj

Av Hans Brattberg

I sin bok "Olympiska profiler och stofiler" skriver Lars Hindmar om generositeten inom gymnastiken när det gäller medaljuttelning. Han hävdar att alla flickorna fick varsin olympisk guldmedalj i grupp gymnastik i Helsingfors 1952. Och inte nog med det - pianisten Margaretha Svensson skulle också ha fått en!

Men Ann-Sofi Colling-Saltin (Pettersson), Karin Lindén (Lindberg) och Vanja Webjörn (Blomberg) som vi talat med förnekar alla, att de fick några medaljer - även om de önskar att Hindmar haft rätt.

- Det delades bara ut en guldmedalj och den tog Kaaja-Leena Bergérus, som gjort pro-

grammet hand om. Nu finns hon inte längre så den har visst getts till någon släkting, säger Ann-Sofi.

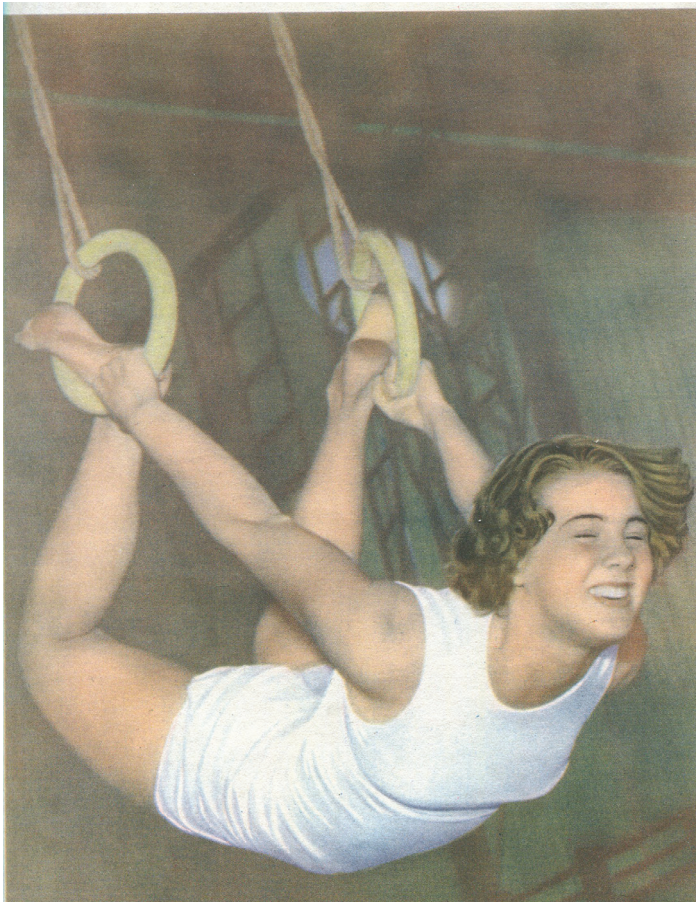
-Miniatyrer blev inte av

Vi bad att Gymnastikförbundet skulle göra några miniatyrer åt oss, men det blev aldrig av. Själv har jag ändå en olympisk medalj - i brons för hopp över häst 1956.

I Melbourne vann flickorna silver i trupp gymnastik med portabla redskap. Den gången var Vanja ledarinnan som tilldelades medaljen, som hon har kvar.

Egna guldmedaljer hade flickorna när de vann lagtävlingen vid VM i Basel 1950 - Evy Berggren, Vanja Blomberg, Karin Lindberg, Ann-Sofi Pettersson, Göta Pettersson, Ing

REKORD MAGASINETS
Idrottsalbum

Ann-Sofi (då Pettersson) blev 1950 Sveriges första och hittills enda individuella världsmästarinna i gymnastik. Svängande ringar kallades grenen.

rid Sandahl, Gunnel Ljungström och Hjördis Nordin. I Helsingfors-OS deltog Gun Röring i stället för Gunnel Ljungström. 1950 vann de också trupp gymnastiken - men inga individuella medaljer där heller.

- Men jag blev världsmästare och vann guld i svängande ringar, säger Ann-Sofi och visar upp den medaljen tillsammans med OS-bronset.

Detta efter att ha rotat en bra stund i den skokartong där hon förvarar alla sina medaljer och plaketter. I kartongen ligger också sådana som maken - fysiologen och antidopingexperten - Bengt Saltin samlat på sig - Bengt som gick bort i fjol.

Gymnastikdirektör

Ann-Sofi utbildade sig först till gymnastikdirektör men sadlade om efter några år och blev läkare. 2002 - femtio år efter OS - återsamlades "flickorna" för en resa till Helsingfors. Då framfördes en önskan att gruppmedaljer borde hamna så att alla i gruppen kan komma åt att se dem.

IOK:s Gunilla Lindberg säger dock, att det inte finns några speciella regler om vad man får eller inte får göra med olympiska medaljer.

SENARE TIDERS FRAMGÅNGAR

Johan Jonasson (född 1966) deltog i tre OS 1984-92. Största framgång: EM-fyra i mångkamp i Globen 1989. (Bilden t.v.)

Magnus Rosengren (född 1973) vann EM-brons i hopp i Prag 1994.

Jonna Adlerteg (född 1995) tog sig till semifinal i OS 2012 och vann silver i barr vid EM i Moskva året därpå. Det var den största svenska framgången i ett stort gymnastikmästerskap sedan Ewa Rydells EM-guld femtio år tidigare. Den gången vann för övrigt Solveig Egman-Andersson EM-silver i fristående och brons i barr.

Redaktören på egen förolympisk spaning

Resan till Beijing och friidrotts-VM var planerad redan långt innan OS-kandidaturen för 2022 avgjordes. Eftersom jag hade gott om tid under tre veckor ångrar jag kanske att vi inte tog chansen och planerade avstickare till de platser skidgrenarna skall avgöras.

Men själva Peking – det namn vi lärde oss i skolan – är ju ändå centrum för spelen, precis som Stockholm kan bli om man agerar klokt inför 2026.

Före min berättelse om Kina-resan gör jag ett litet hopp 25 år tillbaka i tiden. Min fru Gunvor och jag var på semester i Florida. Atlanta hade fått sommarspelen 1996. Det vore kul att göra ett besök och se hur det skulle bli. Mina olympiska kontakter om väl till pass. Gunilla Lindberg meddelade Atlanta om mina planer.

Vi tänkte ta bilen, men det strandade på att hyrbilen inte fick köras utanför Floridas gränser. Tack och lov. En snabbtitt på USA:s karta ger inte rätt intryck av avstånden. Det skulle ha blivit ganska precis 200 mil tur och retur. Det blev flyg i stället.

Väl på plats fick vi ett mottagande som hade räckt för en mindre bortskämd IOC-ledamot.

Vi skjutsas på olika anläggningar, bjöds på lunch, fick se CNN:s lokaler

samt ett besök på Coca-cola muséet.

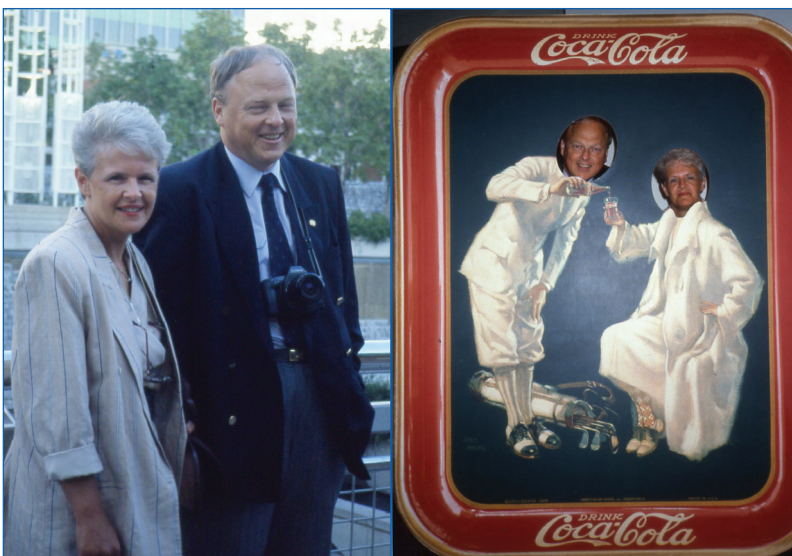
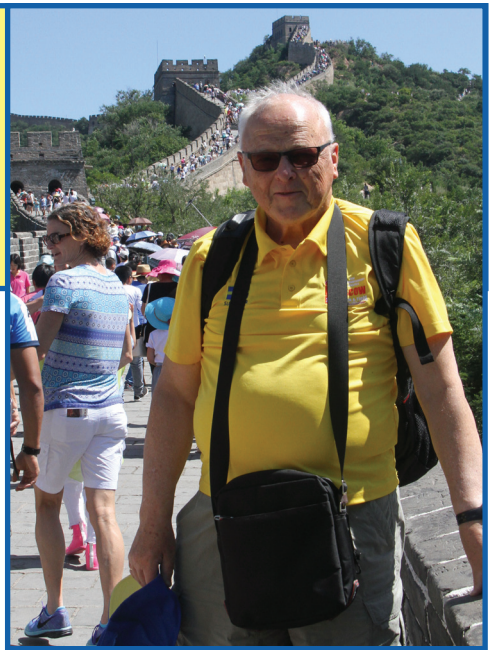
Det var inte aktuellt med att åka till OS 1996 eftersom sommarspelen normalt inte stod på min tidning, Östersunds Postens, bevakningsprogram. 1988 i Söul var ett undantag eftersom det samtidigt var omröstning om vinter spelen 1994.

Av många anledningar var just Floridaresan med avstickare ett minne. Ett decennium senare drabbades Gunvor av Alzheimers och efter OS i Turin var de gemensamma idrottresorna inte möjligt. Detta som en extra parentes när det här skrivs på just Alzheimerdagen.

Sannolikt blir det väl inte ens för mig något besök vid OS i Peking heller. Då har jag fyllt 80. Sedan återstår det att se om någon ger mig samma pessimistiska retoriska fråga som Sigge Bergman fick efter Lillehammers vinst 1988: ”Du får väl aldrig uppleva ett svenskt OS?”.

Själv skulle jag svara: Jodå, om SOK sköter sina kort väl kan jag få det som förskott i 85-årspresent...

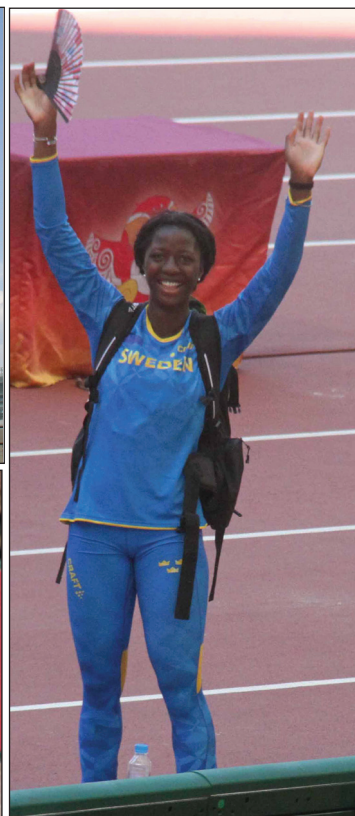
Men åter till Kina. Jag och de fyra resekompisarna från Byske och Skellefteå tittade på Shanghai en halv vecka, sedan hade vi gott om tid att förbereda oss i Beijing, med Minggravar, Kinesiska muren och alla möjliga religiösa byggnader. Himmelska fridens torg förbereddes för 70-årsminnet (forts sid 23)

”Förolympiskt besök” i Atlanta, SOF-redaktören och artikelförfattaren med fru Gunvor. Foto: LOC Atlanta.

Redaktörens
bildsvep från
Beijing

Längst upp till höger artikelförfattaren på Himmelska Fridens Torg. Till vänster ett par av friidrottens sparkapital, Angelica Bengtsson och Andreas Asplund. Angelica, bara 22, ändå redan VM-fyra i stavhopp (bästa svenska insatsen. Därunder hoppfulla bilder på två "late bloomers" i höjd, Erika Kinsey och Sofia Skoog, som dock missade knappt i kvalet. Därunder titelförsvararen Abeba Aregawi på 1500, men nu bara sexa i finalen. På bilden leder mästarinnan och världsrekordinnehavaren Genzebe Dibaba, Etiopien. Bilderna till höger, Khaddi Sagnia, sjuå i längd, samt Daniel Ståhl, sensationell femma i diskus. Även det en ung duo som vi kan vänta oss mer av.

av ”Fascismens fall”, alltså Japans kapitulation 5 september 1945. När det blev jubileumsdags hade vi redan med ”vår” tvåvånings Airbus lämnat landet och korsat Putin-land.

De två veckorna i Beijing var intressanta. Efterhand anlände flera svenskar i vår grupp ”Supporters of Sweden”. Huvudstaden med ungefär 18 miljoner invånare gav inte samma internationella intryck som 20-miljonerstaden Shanghai, där jag också fick intrycket av högre priser.

Vi fick se ett land med en hygglig medelklass och hög teknisk utveckling. När jag gick i skolan hade Kina 400 miljoner invånare. Nu har den siffran ökat med en miljard. Trots att man under många år inte fick ha mer än ett barn i en familj. Den nya familjerna kan glädjas åt möjligheten att ha två. Kanske en statlig uträkning om garanti för en hjälp med åldringsvården.

Vår guide lät oss titta in i ett medelklasshem med många små rum, men även flera familjer. I vardagsrummet fanns ett monterbart pingisbord. Vårdinnan visste inte vem J-O Waldner är, men när vi sa ”Det evigt unga trädet” sken hon upp.

Vårt hotell höll bra klass med en riktig toaletstol. På stadion fanns båda varianterna och var det lång kö fick man ta de kortare med vad man kallar ”hål i golvet”. Men ett modernare ”hål” än chaufförens toalett som vi hänvisades till vid besöket på svenska ambassaden i Söul 1988. Nu har hålet fått en porslinskål, som underlättar tekniken.

Maten äts med pinnar, men i de flesta fall finns kniv och gaffel att tillgå. På ett ställe saknade man dessa tillbehör, men en sked blev räddningen. Med bara pinnar hade jag nog – tillsammans med 8-10 km promenader varje dag – fått en välbehövlig bantning.

Maten är dock inte lika lättvald som på en svensk kinesisk restaurang, men på ett lokalt matställe kan den bli billig. Där betalar man 8-9 kronor för en öl medan

man på bättre ställen tar nästintill svenska priser.

Tunnelbanan klarade tävlingstransporterna på knappt en kvart, men gånganslutningen tog minst lika lång tid.

I nödfall blev det taxi. Kostnaden var inga problem. Man kunde åka nästan en mil innan man uppe i en svensk ”framkörningsavgift”. Men utan en adress med kinesiska tecken kan man stå sig slätt.

Jag minns att det var lika i Söul. Där var det en journalist som ville åka till MPC men kom till en ”embassy”. Lika svårt hade min chaufför då jag ville till Hotel Shilla (IOC:s). Efter en halv timme omkringirrande med bilen fick han hjälp av någon och sa aha, Shilla hotel. Eller så var det tvärtom...

När jag nu i Beijing skulle åka till en ”embassy”, nämligen en mottagning på svenska ambassaden hade min hotellportier skrivit fel. Jag hamnade på Hollands ambassad och vid rådfrågningen med poliser och vakter förstod jag hur pass okänt Sverige är. Det var kvarter efter kvarter med ambassader och den polis som vilselett mig kom så småningom och bad om ursäkt och gav en bättre orientering. Genomsnittlig kom jag fram bara fem minuter sent.

På ambassaden träffades utöver en del av de 68 på ambassaden aktiva, media och även en del från näringslivet. Jag talade med en av cheferna på Volvo som tyckte jag skulle komma upp till fabriken och samtidigt ta mig en titt

Friidrotts-lunchträff i den svenska ambassadens trädgård.

på plasten för skidgrenarna 2022. Men det var tyvärr för sent att planera om.

Internet är en annan fråga. Kineserna är stängda från Facebook, Google med flera USA-orienterade sajter, men förklarar lojalt att de har egna motsvarigheter. Alltså kom jag inte ut annat än vanlig e-mail (kanske censurerad).

Min son lade ut några Facebookrapporter. Två av mina kompisar hade förberett sig att

lura det kinesiska systemet med VPN-abonnemang som kommer förbi blockeringen. Via ett nät servrar världen runt gick det att kommunicera även det förbjudna. Förmodligen hittade den kinesiska censuren servrarna som blockerades, men då hittade VPN-leverantören nya vägar.

På stadion skulle man gärna ha följt tävlingens resultat via internet. Det var möjligt om man hade ett kinesiskt nummer. Jag försökte (precis som i Moskva av kostnadsskäl) skaffa ett tillfälligt kinesiskt abonnemang. Det var i princip omöjligt – och om det skulle ha lyckats alldeles för dyrt.

De sista dagarna fick jag hjälp av två mycket trevliga volontärstjejer. En av dem hämtade via sin egen telefon ett lösenord som hon sedan slog in på min telefon. Då var jag ute på nätet (undantagandes Facebook och Google förstås). Tjänstvilligheten var det inget fel på och alla var mycket vänliga.

Än luften då, undrar någon. Ja, möjligen blev mina glasögon skitigare lite snabbare än annars. Men annars var det inga problem. Det sas att det föroreningsmått som man har var cirka 25, lite högre än de värsta gatorna i Stockholm. Vid 300 stänger man skolorna

och det har uppmätts dubbla och till och med tredubbla värdet.

Men nu till VM hade man stängt alla tunga fabriker, halverat antalet bilar samt tagit bort all tung trafik.

Det finns dessutom en hel del elektrisk trafik, inte minst, mopeder och motorcyklar. Bra för miljön, men en ljudlös fara om man inte ser upp.

Fågelboet blev åter skådeplats för ett stor friidrottsmästerskap.

VM-tävlingarnas svenska facit skall jag inte orda mycket om möjligen att det kan bli bättre facit vid OS i Rio eftersom det är många unga som kommer. Men våra placeringar 4-5-6 etc. är väl rätt normala för ett VM. Om man undantar några enstaka toppar

samt de glansfulla åren i millenniets början. Angelica Bengtssons fjärdeplats i stav gav mersmak.

Friidrotts-VM avgjordes i Fågelboet, en spektakulär skapelse med enorm kapacitet. Vid vinter-OS kommer invigning och avslutning att gå där. Publikintresset för VM var inte större än att man stängt översta avdelningen för publik. Jag lyckades komma ut dit för att ta en översikts bild.

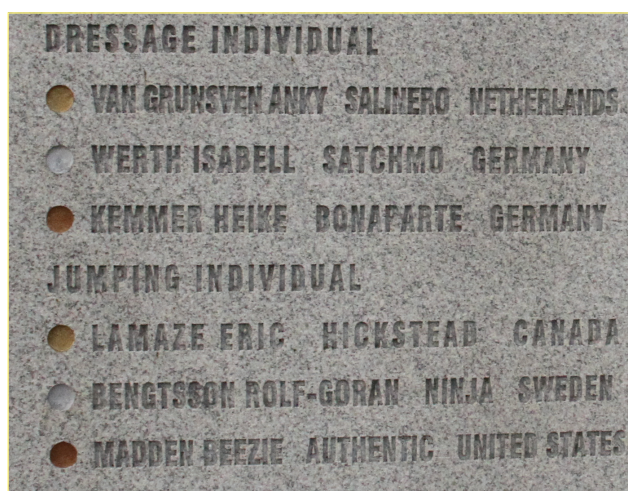
En fundering som jag gjorde i efterhand var varför temperaturen på stadion på resultatlistorna aldrig var högre än 25-26 grader, men det annars för det mesta var en bit över 30. Kanske blåste man in kalluft från en klimat-anläggning som jag råkade gå över och som hade omväxlande kall och varm luft. Lufttillförsel hade man även i flaggceremonin, precis som vid OS. Flaggorna hängde slaka fram till den sista biten på stängen då de vajade för ”vinden”. Lufttillförseln kom inifrån stängen.

På stenvuren utanför Fågelboet finns namnen på alla olympiska medaljörer 2008. Både jag själv och kollega Inger Nilsson (Västerbottens-Kuriren) letade förgäves efter silvercyklisterna Emma Johansson och Gustaf Larsson, men hittade dem inte.

Finns de möjligen på baksidan, men om det är några namn där vet vi inte eftersom den sidan vetter mot de aktivas uppvärmningsplan.

Men Rolf Göran Bengtsson (brons ridsport), och paren Simon Aspelin-Thomas Johansson (silver i tennis) och Fredrik-Löf - Anders Ekström (brons i starbåt) finns där. (Ett urval namn plattor härintill).

Thord Eric Nilsson

Lär dig mer om OS!

En kur på GIH med start i april

OLYMPISKA SPEL 1912- 2016:

MEGAEVENT MELLAN MARKNAD OCH POLITIK
I EN GLOBALISERAD VÄRLD, 7,5 HÖGSKOLEPOÄNG

Kursen har följande innehåll:

- Stockholmsolympiaden 1912 som event och politisk arena,
- Oslo-OS 1952 som event och politisk arena,
- Lillehammer-OS 1994 som event och politisk arena,
- IOK som organisation och maktfaktor i den internationella toppidrotten,
- Framtiden: IOK, SOK och Rio 2016.

Kursen ges på halvfart på kvällstid under sju tillfällen i form av föreläsningar, gruppdiskussioner och inbjudna gästföreläsare.

Ansökan: oktober 2015, se GIH:s hemsida under hösten, Fristående kurser

Kontakt och frågor: leif.yttergren@gih.se eller mobil: 0704912056

Den olympiska familjen

Tommy Wahlsten

Jubilärer i oktober – december 2015

1 oktober: Stefan Krook, Särö, fyller 65 år. Stefan föddes 1950 i Göteborg och var med som gast i båten "Blott XIV" 1972 i Kiel där de olympiska seglingarna genomfördes detta år. Klassen var Soling och med nr S 100 på storsegel och spinnaker samt med Stig Wennerström som styrman seglade båten hem en silvermedalj. Med i båten de första fyra seglingarna av sex var Lennart Roslund medan insjuknade Bo Knape (dubbelsyssling med Ulrika) kom tillbaka och var med i de två avslutande seglingarna. Placeringarna blev 2-1-16-8-2-6 och efter speciell ansökan från lagledningen fick alla fyra klubbkamraterna från Göteborgs KSS medalj. USA vann guld.

2 oktober: Hans Markström i Björklinge fyller 50 år. Han föddes 1965 i Ludvika och tävlade för SK Pollux, Västerås, när han var med i OS 1992 i Albertville i skridskotävlingarna på 500 m. Han kom där 33:a på tiden 38,89. 43 startande och Tysklands Uwe-Jens Mey vann på 37,14. Björn Forslund blev bäste svensk, 20:e på 38,24. Bo König kom 34:a på 39,06 och Joakim Karlberg 38:a på 40,71. Två år senare, i Lillehammer 1994, kom Hans 25:a på samma distans med tiden 37,53 – en tid som hade räckt till guld alla OS t o m 1984. På 1000 m blev Hans 29:a på 1.15,50. Gulden vanns av Golybov, Ryssland, på 36,33 respektive Dan Jansen, USA, på 1.12,43.

2 oktober: Kenth Gardenkrans i Löddeköpinge fyller 60 år. Han föddes 1955 i Helsingborg och när han var med i Moskva 1980 i diskus tävlade han för Mölndals AIK. Kenth hade före OS kastat 65,40 och med 622 på nummerlappen var han den 27 juli en av nio som i Leninstadion klarade kvalgränsen 62 meter, detta med ett kast på 62,58 – ett resultat som överträffades av fem kastare. I finaltävlingarna dagen därpå hade Kenth serien

60,24-58,40-60,12 men det räckte bara till en placering som 12:a. Vann gjorde Viktor Rasjupkin, Sovjet, på 66,64 som också blev hans personliga rekord.

3 oktober: Jan-Ove Waldner i Johanneshov fyller 50 år. "J-O" föddes i Stockholm (se en fylligare artikel på sidan 15).

6 oktober: Peter Tholse i Tystberga fyller 50 år. Peter föddes 1965 i Katrineholm och var 1988 i Seoul med i volleyboll där Sverige kom 7:a. 202 cm lång och 90 kg tung och med belgiska Knack Roeselare som klubbadress (tidigare Sollentuna) var han med i Sveriges samtliga sju matcher i tröja nr 14: i gruppspelet mot Sydkorea 3-2, Sovjet 0-3, Italien 2-3, Brasilien 1-3 och Bulgarien 3-0 samt i slutspel om placeringarna 5 – 8: Holland 2-3 (en ryssare där Sverige hade 14-13 i sista set) samt Frankrike 3-2. En godkänd turnering av Sverige trots att Brasilien i ett set vann med 15-0 på elva minuter...

7 oktober: Gunnar Ström i Eskilstuna fyller 85 år. Gunnar föddes där 1930 och åkte skridsko för Eskilstuna IK och var med i Oslo 1952 och i Cortina 1956. 1952 kom han 23:a (av 40 startande) på 500 m (45,6) och 19:e (av 39) på 1500 (2.25,8). Ken Henry, USA, och Hjallis Andersen, Norge, vann gulden på 43,2 resp.

2.20,4. 1956 i Cortina (Misurinasjön) blev Gunnars placeringar 42:a (av 47) på 44,7 och 22:a (av 54) på 2.15,6. Där fick han också köra 10.000 m där han blev 15:e (av 32) på 17.17,0. Guldet på 500 m togs av Grisjin, Sovjet, och på milen av vår egen Sigge Eriksson. Segrartiderna för dessa två var 40,2 resp. 16.35,9.

8 oktober: Björn Thorwaldson, Mörkö, fyller 60 år. Björn föddes 1955 i Ytterjärna (Hölö) och han tävlade i lerduveskytte för Nyköpings JSK när han var med i grenen Skeet i Seoul 1988 och i Barcelona 1992. Av 52 startande 1988 kom Björn på plats 13 med 195 träffar – samma placering som bästa kvinnliga deltagare, 27-åriga Svetlana Demina, Sovjet, som kom att vara med i fem OS 1988-2008 (silver 2000). Vann i Seoul gjorde östtysken Axel Wegner som hade 198 poäng + 24 i finalomgången. I Barcelona 1992 kom Björn 51:a av 60 startande med 140 träffar på sex serier (22+22+24+25+23+24). Den 24-åriga kinesiskan Zhang Shan vann på 223 träffar över nio serier efter att ha startat med full poäng i de åtta första. Hon blev därmed den första kvinnan som vann OS-guld i en mixad skyttetävling och fyra år senare hade kvinnorna/tjejerna/damerna en egen klass

8 oktober: Johnny Helsing i Edsbyn fyller 60 år. Han föddes i Hofors 1955 och tävlade i tyngdlyftning för Dönje AK i Bollnäs när han var med i Moskva 1980 i klassen bantamvikt (-56 kg). Johnny, som vägde in med en vikt på 55,85 kg, kom 14:e efter att ha lyft sammanlagt 232,5 kg (tangerat svenskt rekord) - placeringen före den andre svensken, Pertti Torikka, som nådde 230 kg. Båda klarade 100 kg i ryck medan Johnny var 2,5 kg bättre i stöt. Daniel Nunez Kuba, vann på världsrekordet 275 kg (125+150)

9 oktober: Thorsten Johansson i Sölvesborg fyller 65 år. Han föddes i Bärbo (Nyköping) 1950 och tävlade i friidrott för KA 2 IF i Karlskrona när han 1976 var med i Montreal på 200 m. På bana 6 blev han 2:a i fjärde försöksheatet på 21,05 och gick vidare till kvartsfinal där han kom 5:a på 21,08 - ett heat som vanns av Pietro Mennea, Italien, på 20,70. De fyra främsta gick till semifinal och Thorsten hade samma tid som fyran Kolesnikov (Sovjet) som Thorsten slog klart i försöksheatet. Mennea, som 1980 vann guld på distansen i Moskva, blir här fyra i finalen som vanns av Don Quarrie, Jamaica, på 20,23.

10 oktober: Jan-Erik Åkerström i Saltsjö-Boo fyller 80. Han är född i Stockholm 1935 och tävlade där i bob för BK Sankt Erik.

Jan-Erik var styrman i tvåmansbopen 1964 i Innsbruck och bakom sig, som bromsare, hade han Carl-Erik ”Jätten” Eriksson som då också tävlade för BK Sankt Erik. Efter första dagens två åk bröt de båda tävlingen då man var 9,19 sekunder efter blivande segraren Storbritannien och 6,02 efter den andra svenska bopen med Kjell Lutteman/Heine Freyberg som kom 12:a.

11 oktober: Michael Sundlöv i Gävle fyller 50 år. Han är född i Sandviken 1965 och var ishockeymålvakt i Brynäs IF när han 1994 kallades till Lillehammer mitt under pågående OS-turnering. Håkan Algotsson lämnade OS för att åka till hustrun på BB och Michael var reservmålvakt i de fyra sista matcherna fram till OS-guldet. Tommy Salo stod dock i målet under samtliga matchminuter inklusive de avslutande straffarna så något tävlande i OS på riktigt blev det inte för Michael som dock fick medalj utan att ha motat en enda OS-puck.

16 oktober: Eva Sisth gift Pettersson, i Hofors fyller 75 år. Hon föddes i Luleå 1940 och paddlade kanot för Hofors KK när hon var med i K-2, 500 m i Tokyo 1964. Tillsammans med Else-Marie (Lindmark)- Ljungdahl gick hon till final efter att ha blivit trea i försöksheat på 2.00,16. I finalfältet med nio nationer kom svenskorna 6:a på 2.02,24 mindre än två sekunder från bronsplatsen som togs av Rumänien. Tyskland (med Esser/Zimmermann, som även vann 1968) vann på 1,56,95 före USA som hade 1.59,16.

18 oktober: Carl von Essen i Björnlunda (Nyköping) fyller 75 år. Calle föddes i Jönköping 1940. Han fäktade värja för stockholmsklubben FFF och i Mexico C 1968 var han med i svenska laget som blev 9:a. Han var med i samtliga fyra lagmatcher - se även Dicki Sörensen (8 november nedan). 1972 och 76 representerade Calle Djurgårdens IF. 1972 i München blev Calle oplacerad individuellt men kom 7:a i lagtävlingen där han, Rolf Edling (5:a ind.) och Orvar Jönsson var med i Sveriges alla matcher medan Per Sundberg och Hans Wieselgren

var med i tre var. Resultaten: Danmark 10-5, Västtyskland 7-8, blivande guldmedaljören Ungern 10-5 (!), USA 9-2, Sovjet 7-8 och Polen 7-9. 1976 i Montreal tog Sverige guld med laget i värja och där ingick också Rolf Edling (5 matcher), Göran Flodström (5), Leif Högstöm (6) och Hans Jacobson (5). Resultat: Hongkong 15-1, Iran 11-4, Italien 9-7, Sovjet 9-4, Ungern 7-6 och i final Västtyskland 8-5. Calle, med nr 185 på hjälmen, var med i fyra av dessa. I finalen där ersatte han Flodström som skadades i sin första match. Calle slog två tyskar (Behr och individuella guldmedaljören Alexander Pusch, 5-3), i finalen och det gjorde även Rolf, Leif och Hans.

22 oktober: Marie Höljer-Serra i Bålsta fyller 50 år. Hon föddes i Ramnäs 1965 och tävlade där i cykel för Ramnäs CK när hon var med i linjeloppen på landsväg i Seoul 1988 och i Barcelona 1992. I Seoul kom Marie 7:a bland 53 startande i det 82 km långa loppet. Holländskan Monique Knol vann spurtstriden i den 45 cyklister stora klungan på 2.00,52 och förutom Marie fick även de andra svenskorna i loppet Paula Westher (26:a) och Marianne Berglund (44:a) samma tid. 1992 i Barcelona kom Marie 9:a. 57 startande på 81 km (5 varv x16,2) och överraskningsvann gjorde Kathryn Watt, Australien, på 2.04,42, ca 20 sekunder före en klunga på 31 åkare med favoriterna Jennie Longo-Ciprelli, Frankrike och Monique Knol som de spurtstarkaste. Elisabeth Westman kom in som 27:a och Madeleine Lindberg 38:a -- 43 sekunder efter klungan.

25 oktober: Bernt Scheler i Burseryd fyller 60 år. Han föddes där 1955 men tävlade i cykel för IK Ymer, Borås, när han var med i linjeloppet på landsväg i Moskva 1980. Den specialbyggda banan vid Krylatskoje på 13,5 km kördes 14 varv (=189 km). Det var en tuff bana som gick backe upp och backe ner och med 104 kurvor blev det spridning i fältet från start. Av 112 startande kom 52 i mål och Bernt, som var med i en klunga på åtta man, kom i mål som 39:a, drygt 17 minuter efter segraren, ryssen Sergej Suchorutjenkov. Sergej vann med nästan tre minuter före tvåan polacken Lang och trean lagkamraten Barinov. Av övriga svenskar i loppet kom Peter Jonsson 16:e

(9,05 efter Sergej) och Anders Adamson 44:a (10 sekunder efter Bernt). Mats Gustafsson vurpade i början, körde ikapp men drabbades av magsjuka och tillhörde dom som bröt.

27 oktober: Ingegärd Fredin, bosatt i USA, fyller 85 år. Ingegärd föddes 1930 i Söder-

hamn och simmade frisim och ryggsim för IFK Stockholm när hon var med i London 1948. I Helsingfors 1952 simmade hon bara frisim och hennes klubbtilhörighet var då SK Neptun. 1948 hade simningen nio tävlingsdagar i väldiga men trivsamma Empire Wembley Pool. Ingegärd var i tävlingsbassängen fem dagar och hon började 30 juli med att vinna sitt försöksheat på 100 m fritt på 1.08,1. Dagen efter, 31/7, var hon 3:a i semifinalen (1.08,4) för att sedan 2/8 simma final där hon blev 5:a (åter 1.08,4). Även Elisabeth Ahlgren gick till final (7:a på 1.08,8) – ett finalfält som också bestod av tre danskor, två holländskor och endast en amerikanska. Vann gjorde Grete Andersen, Danmark, på 1.06,3. Tredje svenskan, Marianne Lundquist (nu Grane), gick till semifinal från försöken med 1.09,0 men i semifinalen simmade hon halvsekunden långsammare och det ytterligare några tiondelar för finalplats. Ingegärd simmade försök på 100 m rygg den 4/8 och tog sig vidare men avstod semifinalen dagen efter för att vila inför lagkappsfinalen på 4x100 m dit Sverige kvalificerat sig, också den 4/8, ge-

nom att bli tvåa i sitt försöksheat på 4.38,5. Förutom de nämnda tjejerna simmade Gisela Thidholm och hon inledde i finalen den 6/8 på startsträckan med något över 1.09 och hade god kontakt med täten. Elisabeth simmade på 1.07,9 och Marianne på ca 1.09 och på slutsträckan gjorde Ingegärd en strålande insats och kom i mål som 4:a på 4.34,8 aningen före hemmanationen. Men då kom det absolut oväntade som det står i Olympiaboken 1948: svenskorna blev diskvalificerade för felaktig växling. Ingen hade sett det förutom en ensam bandomare, en engelsman. Protest följde men föreskriven filmupptagning saknades och domslutet stod fast vilket dock inte hindrar att loppet går till historien som det hittills vackraste i svensk damsimning. Ett stort löfte för framtiden. USA vann på 4.29,2 före Danmark 4.29,6. 1952 i Helsingfors simmade Ingegärd 100 m fritt och kom 16:e efter 1.08,0 i försök och 1.08,7 i semifinal. På 400 m fritt gick hon till semifinal med tiden 5.28,7 men avstod semifinalen som gick samma dag som lagkappfinalen på 4x100 m dit Sverige kvalificerat sig. Marianne Lundquist simmade första, Anita Andersson andra och Maud Berglund tredje sträckan och sedan avslutade Ingegärd med att föra Sverige in som 6:a på 4.39,0, före Tyskland och Frankrike.

1 november: Anita Karlsson-Dion, bosatt i USA, fyller 50 år. Anita är född i Fegen (Falkenberg) 1965 och tävlade där i sportskytte för Ärans SSK. 1988 i Seoul deltog hon i standardgevär halvmatch (3x20 skott) där hon bland 37 startande blev 8:a på 583 (pers rek) + 93,4=676,4 poäng. Vann gjorde västtyskan Silvia Sperber på 590+95,6= 685,6. Anita var också med i luftgevär och där kom Anita 33:a av 45 startande på 383 poäng. Irina Sjiłova, Sovjet, vann på 385 (OS-rekord) +103,5= 498,5 poäng. Den andra svenskan, Carina Jansson, blev 22:a på 387 poäng.

4 november: Christian Vinge i Saltsjöbaden fyller 80 år. Christian föddes 1935 i Askim och seglade för Göteborgs KSS när han var med i OS 1960 som rorsman i klassen Flying Dutchman i vatten utanför Neapel. Med klubbkamraten Bengt Waller som gast i båten Sjövinge blev placeringen 24:a bland 31 star-

tande båtar. Norges båt Sirene med paret Lunde Jr/Bergvall vann före danska båten Skum med Fogh/Petersen. Sjövinges delresultat i de sju seglingarna: 19-23-26-21-18-23-25.

8 november: Dicki Sörensen, Vikbolandet, fyller 75 år. Dicki föddes i Uppsala 1940 och tävlade för FFF, Stockholm när han fäktade värja i Mexico C 1968 där han blev utslagen i första omgången efter två segrar och tre förluster. I lagtävlingen var han med i det svenska laget som blev 9:a tillsammans med Rolf Edling, Orvar Lindvall, Carl von Essen och Lars-Erik Larsson. Här Sveriges matcher: Schweiz (11-4), Irland (13-3), Västtyskland (2-9) och Östtyskland (8-8, förlust en stöt).

10 november: Stellan Westerdahl i Göteborg fyller 80 år. Stellan föddes där 1935 och representerade seglarklubben Kattegattflottillen när han seglade starbåt i OS-tävlingarna i Kiel 1972 (München). Tillsammans med rorsman Pelle Pettersson i båten Humbug XIII blev det till slut en silverplats. Efter fem seglingar var Humbug i ledning men efter en helmiss (18:e och sista plats i 6:e seglingen) passerades svenskarna av Australien som hade David Forbes som rorsman. Här platssiffrorna i de sju racen: 2-7-1-4-5-18-5.

11 november: Bo Wirhed i Täby fyller 80 år. Bo, som är född i Hedemora 1935, tävlade för Arbetarnas Gymnastikförening i Örebro när han var med i Rom 1960 där han kom på 82:a plats (105,60 poäng) individuellt av 130 startande. Bo ingick också i det svenska laget som kom på 14:e plats (av 20 startande nationer). Placeringarna för Bo var i barr – 106:a, bygelhäst – 54:a, hopp – 20:e, fristående – 89:a, ringar – 77:a och räck – 98:a. Sjaklin, Sovjet, vann på 115,95 före Ono, Japan 115,90 !

11 november: Christer Johansson i Bjurholm fyller 65 år. Han föddes också där 1950 och åkte skidor för MoDo AIK när han var med i Innsbruck 1976. Med startnummer 42 på bröstet kom han 21:a på 30 km (1.35.23,27) drygt två minuter efter bäste svensk (Benny Sö-

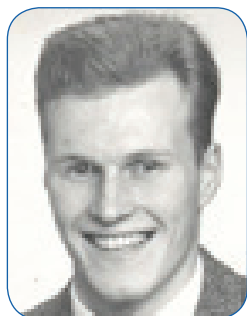

dergren- 12:a) men dryga minuten före Sven-Åke Lundbäck som blev 35:a av 69 startande. Fjärde svensk, Tommy Limby (1947-2008), kom på 15:e. Christer åkte sedan andra sträckan på 4x10 km där Sverige kom 4:a, drygt tre minuter efter segrande Finland. I laget åkte Södergren (1:a på startsträckan), Christer, Thomas Wassberg, och Lundbäck. 1970 ingick Christer i VM-guldlaget på 4x10 km.

14 november: Bruno Åvik i Transtrand fyller 75 år. Han föddes i Kokkola (Finland) 1940 och kom till Sverige 1959 och blev svensk medborgare 1966. Han tävlade för Sä-lens IF när han var med i OS 1968 då han med startnummer 8 åkte 30 km i Autrans (32 km från Grenoble). Bruno kom på plats 20 (1.39.38,1) knappt två minuter efter Gunnar "Hulån" Larsson som var bäste svensk på plats 8. Italienaren Franco Nones vann sensationellt (1.35.39,2) nästan minuten före Norges Martinsen. Jan Halvarsson kom 12:a och Ingvar Sandström 21:a av 66 startande.

15 november: Ally Lundström (gift Flodström) i Luleå fyller 80 år. Hon föddes i Söderhamn 1935 och tävlade för Stockholms ASK i konståkning när hon var med i Cortina 1956 där hon kom på 19:e plats. 20-åriga Ally fick åka direkt efter favoriten från USA, guldvinnande Tenley Albright (OS-tvåa som 17-åring i Oslo 52) och hade då ingen lätt uppgift att få några toppsiffror. I Brunnhages OS-bok blir betyget följande: svenska solstrålen Ally misskötte sig inte i den hårda konkurrensen även om placeringen blev relativt blygsam efter ett förargligt fall. Tvåa enligt nämnda bok blev "glitterglada glamourtösen" Carol Heiss, USA, (16 år och 14 dagar).

15 november: Torgny Wåhländer i Vällingby fyller 80 år. Han är född i Stockholm 1935 och hoppade längd för Turebergs IF.

Lår-muskelskadad och bandagerad ställde han upp i Melbourne 1956 och i kvalet den 24 november (kvalgräns 7,15) försökte han två gånger men benet bar inte och Torgny fick ge upp. Torgny (som kom att

vinna 6 SM med 7.66 som bäst 1960) fick sedan samma dag den 24:e se Gregory Bell (USA) vinna finalen på 7,83. Jorma Valkama, Finland kom trea på 7,48. Noteras bör att Henk Visser (Holland), som hoppat 7,98 under året, inte fick starta då hans land (samt även Spanien och Schweiz) tog tillbaka sin anmälan p g a Sovjets intåg i Ungern den 4 november. Torgny höll under många år svenska rekordet i längdhopp med 7,66.

15 november: Jan Karlsson i Trollhättan fyller 70 år. Han föddes där 1945 och tävlade för

Trollhättans AK när han var med i tre raka olympiska spel, 1968-1976, i både fristil och grekisk-romersk (antik) stil. Jan behärskade båda stilarna och hans kraftfulla nacksving och omvända livtag var specialgrepp i antika stilen,

bilgesaxen i fristil. 1972 i München tog han dessutom medalj i båda, en unik bedrift som bara tre brottare klarat av efter andra världskriget och ingen gjort sedan "Janne Medalj" klarade detta 1972. Han tog silver i fristil efter vinst mot trean västtysken Adolf Seger (!) men förlust mot guldvinnande amerikanen Wayne Wells samt brons i antik stil. (Janne fick där aldrig möta de två som stod över honom på podiet, tjecken Mácha och greken Galaktopoulos. Jannes enda förlust kom mot bulgaren Kolev som slutade 4:a. 1968 i Mexico City, i sin första match i antika stilen, förlorade han sin enda OS-match på fall och det var mot Sapunov, Sovjet, i en match som varade i drygt sex minuter och 23-åriga Janne blev där oplacerad i båda klasserna. 1976 i Montreal var Janne fanbärare vid OS-invigningen och därmed är han den ende brottaren som fått detta hedersuppdrag. I brottningen kom han 7:a i antika stilen efter att ha vunnit tre matcher av fyra medan han blev oplacerad i fristilen efter en vinst och två förluster. Sammanlagt brottades Janne 22 matcher i OS varav 12 i antika stilen. Han vann 13 (åtta i antik stil) varav sex på fall. Hans motståndare från Rumänien (2), Australien, Tjeckoslovakien, Österrike, Japan, Pakistan, Polen, Västtyskland,

Afganistan besegrade han alla medan det blev det omvända i matcher mot brottare från Sovjet (matchen ovan), Bulgarien (2) och Östtyskland (tre olika). Mot fyra amerikaner blev det "oavgjort" 2-2 och mot två jugoslaver 1-1.

16 november: Katarina Nyberg fyller 50 år. Hon föddes i Örnsköldsvik 1965 och var

med i två OS i curling och då representerade hon Umeå CK. 1998 i Nagano, då damernas curling för första gång var med på OS-programmet (1988 i Calgary och 1992

i Albertville var det en demonstrationssport), bestod det svenska laget av Elisabet Gustafson (skipper), Louise Marmont, Elisabeth Persson och Katarina. Margareta Lindahl var reserv men fick spela tre matcher i stället för Elisabeth Persson. Åtta nationer i grundspel där alla mötte alla och här Sveriges matcher (resultat): Norge (8-2), USA (8-5), Danmark (5-4), Japan (12-6), Tyskland (8-3), Kanada (5-7) samt Storbritannien (8-5). I semifinal mot Danmark blev det förlust 7-5 men i match om brons blev det seger mot Storbritannien med 10-6. Kanada vann finalen mot Danmark med 7-5. 2002 i Salt Lake City hade Sverige samma lag men nu var Christina Bertrup reserv och även hon fick spela, mot USA då hon ersatte Elisabeth Persson. Nu var det tio nationer med och så här gick det för Sverige: Kanada (4-5), Storbritannien (7-4), USA (5-6), Danmark (9-11), Norge (10-3), Japan (8-7), Tyskland (5-7), Schweiz (8-7) och Ryssland (9-6). I skiljematch mot blivande guldvinnarna Storbritannien (Skottland) blev det förlust 6-4 och silvret gick till Schweiz.

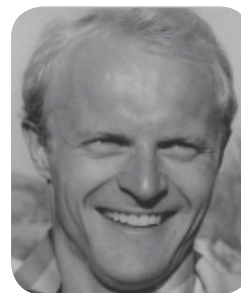
18 november: Sonja Edström Ruthström i Luleå fyller 85 år. Sonja föddes också där 1930 och åkte skidor för Luleå SK. Hon var med redan i Oslo 1952 då hon kom 11:a på tiden 45.41 i första olympiska längdskidtävlingen för damer, 10 km. Tredubbelt finskt i

toppen och övriga svenskor var: Märta Norberg (4:a på 42.53), Margit Åsberg-Albrechtsson (8:a på 45.05) och Eivor Alm (9:a på 45.20).

1956 i Cortina tog Sonja brons både individuellt på den enda distansen damerna körde, 10 km (38.23 – endast 12 sekunder från guldet) samt i stafett 3x5 km där hon körde sista sträckan som hon vann med över minuten. Irma Johansson och Anna-Lisa Eriksson körde de första sträckorna där Sverige som sagt vann brons. 1960 i Squaw Valley var tävlingsgrenarna för damerna desamma som 1956 och nu kom Sonja, som gift sig till namnet Ruthström, 5:a individuellt på tiden 40.35,5 medan det blev en fullträff i stafetten. Irma Johansson lade grunden till guldet genom att vinna startsträckan och Britt Strandberg kunde skicka iväg Sonja med en minuts ledning något som Sonja förvaltade på rätt sätt.

18 november: Svante Rasmuson i Stockholm

fyller 60 år. Svante föddes i Uppsala 1955 och var med i simning och modern femkamp i fyra raka OS 1976-88. 1976 i Montreal tävlade han i simning där han representerade Umeå SS. På 100 m frisim gick han vidare från försök (ti-

den 53,20) och slutplaceringen blev 16:e efter tiden 53,34 i semifinal. I modern femkamp representerade han Sandviks IF och 1980 i Moskva kom han 4:a individuellt trots att han misslyckades i ridmomentet där han blev 40:e av 43 startande. I specialgrenen simning kom han 2:a (300 m på 3.12,813) och om han sprungit sju sekunder snabbare i löpmomentet (där han blev 6:a i 31-gradig värme) hade det blivit brons. Nu blev det ändå brons eftersom laget, där också Lennart Pettersson (7:a ind.) och George Horvath (8:a) ingick, kom 3:a efter Sovjet och Ungern. 1984 i Los Angeles gick det bättre i ridning (13:e) och efter fin fäktning var Svante i ledning – en ledning som han behöll efter simningen där han denna gång

blev 4:a på 3.16,12. Inför avslutande löpning (nu med jaktstart) hade Svante tappat ledningen (Svante 912 poäng i skyttet) till italienaren Daniele Masala (978 poäng i skyttet) som gick ut 8,66 sekunder före. Tävligen fick en dramatisk avslutning: i en nedförsbacke mot mål pressade sig Svante förbi men 50 meter före mål fanns en skarp vänsterkurva där underlaget växlade till sand vilket överraskade en mycket trött Svante som vacklar till och var nära fall. Masala höll balansen och gick förbi och vann med tre sekunder. "Nära var det och jag är mycket lycklig efter att ha fixat silver" sa Svante efter att han återfått talförmågan. I lagtävlingen tillsammans med Martin Lamprecht och Roderick Martin blev det den här gången en 10:e plats sedan Roderick fått noll poäng i skjutmomentet då han sköt två skott i ett intervall. Svante avslutade sin OS-karriär i Seoul 1988 med att bli 22:a individuellt och 12:a i lag efter att Gilbert (med Svante på ryggen), Magia (Jan-Erik Danielssons häst) och Theo (Roderick Martins d:o) inte alls gjort som rytterna tänkt sig.

21 november: Kristine Tännander

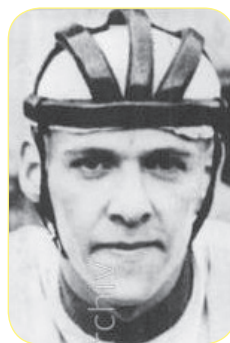

i Nyhamnsläge fyller 60. Kristine föddes i Malmö 1955 och tävlade i friidrott för Malmö AIF (MAI) när hon var med i Los Angeles 1984 i sjukamp. I samma tävling deltog också lillasyster Anette (f. 1958) och påbråt kommer givet-

vis från pappa Kjell som var med i tiokamp i London 1948 och i Helsingfors 1952. Nu i LA 1984 var det 23 startande från 13 nationer i denna första olympiska sjukamp. Tidigare hade ju damerna tävlat i femkamp. Första heatet i startgrenen 100 m häck blev dubbelt svenskt. Kristin vann på 14,01 före Anette på 14,06. Dock sprang sedan sju deltagare under 14 sekunder i andra heatet och sex i det tredje men det var roligt så länge det varade. Kristine kom 12:a på 5.985, tangerat svenskt rekord, medan Anette kom 14:e på 5.908. Här resultaten för Kristine efter häckloppet Anettes inom parentes): höjd 1,80 (1,83); kula 12,74 (12,37); 200 m 25,03 (26,40); längd 5,57 (6,27); spjut

42,34 (41,46) och 800 m 2.13,93 (2.22,0).

23 november: Gösta Pettersson

i Vårgårda fyller 75 år. Storebror "Fåglum" föddes i Vårgårda 1940 och han var med i tre olympiska spel. I lagtempo vann han brons 1964 i Tokyo samt silver i Mexico C 1968 där det också blev brons individuellt. Gösta var också med i Rom 1960 där han bröt i landsvägsloppet

efter vurpa men kom på 5:e plats i lagtempot tillsammans med Gunnar Göransson, Oswald Johansson och Owe Adamson. I Tokyo kom Gösta 7:a bland 132 startande i landsvägsloppet över 195 km efter en klungspurt med 99 man inom 20 sekunder i mål. I lagtempot över 109 km med 32 startande nationer kom Sverige på bronsplats efter Holland och Italien. I laget körde även bröderna Erik och Sture samt Sven Hamrin som dock tvingades släppa under slutforceringen. I Mexico 1968 blev Gösta Sveriges första olympiske medaljör i linjelopp (infördes på OS-programmet 1936). Bland 156 startande (144 fullföljde) från 47 nationer manövrerade han sig mästerligt fram till brons under loppets 196 km. Italienaren Pierfranco Vianelli vann och dansken Leif Mortensen klarade silvret med 26 sekunders marginal. Gösta tog in över en minut på sista varvet (24 km) och lillebror Tomas var finfin 7:a. Lagtempot över 100 km - nu med lillebror Tomas i st f Hamrin - blev omåttligt spännande. De fyra Fåglumbröderna var i ledning vid varningen - en sekund före Holland - men strax efter fick Tomas punktering och 20 sekunder gick åt för däckbyte, tempot tappades (det tar ett tag att komma upp i ca 50 km/tim) och sedan tvingades Sture släppa de övriga tre en mil före mål då han led av sviter efter en förkylning. Holland med bl.a. Zoetemelk vann därför klart (drygt halvannan minut) före Sverige som dock höll undan för Italien (nästan minuten efter), Danmark (3 min efter) och femman Norge (5 min efter). Gösta cyklade också bana inomhus och individuellt fick han 17:e tid (av 28) på 4 km förföljelselopp (4.51,37 - 7 sek efter åttan som gick till kvartsfinal) och i lag-

tävlingen fick de fyra bröderna tiden 4.30,03 – 4 sek efter åttonde lag. Bantävling kördes även av Jupp Ripfel som på 1000 m tidslopp kom 22:a på 1.08,65 – 4 sek. från medalj. Gösta representerade 1960 Fåglums CK och sedan Vårgårda CK. Han fick bragdguldet 1967 tillsammans med sina bröder.

23 november: Gunnar Jervill i Västra Frölunda fyller 70 år. Gunnar föddes 1945 i Göteborg och tävlade i bågskytte för Göteborgs BK när han var med i två olympiska spel, 1972 och 76. 1972 i München, när bågskytten gjorde reentré efter att tidigare ha varit med 1900-1908 samt 1920, kom Gunnar tvåa bland 56 startande. Efter första dagen låg han 10:a med 568 poäng men under andra dagens skytte avancerade till andraplats genom mycket bra skytte från 30 meter (som han vann). Sammanlagt hade han 1.229 poäng – 39 poäng upp till 18-årige amerikanen John Williams som hade 1.268 poäng. Tredje dagens skytte från 70 meter blev lyckosamt för den 26-årige svenske bankmannen och där nådde han 322 poäng, nytt världsrekord. Inför sista dagen var Williams i ledning med 31 poäng och gick inte att hota – han vann på 2.528 – också nytt världsrekord. Gunnar höll undan för jagande konkurrenter och med 2.481 poäng fixade han som tvåa silvermedaljen, Sveriges första OS-medalj i bågskytte. 1976 i Montreal, eller rättare sagt i den lilla staden Joliette, 63 km norr om M., vann återigen en ung amerikan, 19-årige Darrel Pace, som nådde 2.571 poäng. Gunnar låg 4:a efter första dagen men råkade ut för en inflammation i kinden, precis där man lägger an strängen, och dalade därför till plats 14 på 2.406 poäng.

28 november: Ingemar Jernberg i Karlstad fyller 65 år. Ingemar föddes i Göteborg 1950 och representerade IF Göta, Karlstad när han som stavhoppare var med i München 1972 då han blev 9:a (5,10). Tio man, bl.a. Hans Lagerqvist, klarade i kvalet denna höjd medan Ingemar och tre andra klarade finalplats på 5 m jämnt. Hans blev i finalen 7:a på 5,20 och vann gjorde östtysken Nordwig på 5,50. Kjell Isaksson försökte hoppa trots skada men misslyckades i kvalet. 1976 i Montreal var det Ingemars (o)tur att missa kvalhöjden 5.10 och även

nu drabbades Kjell Isaksson av en skada och han blev i finalen utan höjd. Här några siffror för de tre, utvisande sammanlagda hopp i OS – klarade hopp i OS samt högsta klarade höjd i OS/år: Ingemar 19-4-5,10/1972, Hans 12-5-5,20/1972 samt Kjell 17-6-5,15/1968 då han blev 10:a. Sammanlagt alltså 33 OS-rivningar för de tre ”stavböjarna”. Jodå, Sixten Jernberg var Ingemars farbror.

29 november: Hans Strand i Hägersten fyller 60 år. Han föddes 1955 i Marmaverken och tävlade i gevärsskytte för Söderala AIK när han var med i Los Angeles 1988. I korthåll liggande nådde han 594 poäng och det räckte till en fin 6:e-plats av 71 startande. Hans började med utmärkta 299 poäng på de 30 första skotten och låg då på delad andraplats efter Sarbach från Schweiz. Men i den ökande vinden tappade Hans fem poäng på andra halvan men värre gick det för Sarbach som tappade sju poäng och föll till 12:e. Vann gjorde amerikanen Edward Etzel på 599 – tangerat OS-rekord – före fransmannen Bury och britten Sullivan, båda 596. Andre svensken, Roger Jansson, råkade ut för en hylsprängning med en åtta som följd och då han inte fick skjuta om var dagen förstörd – han slutade 30:e på 588 totalt.

30 november: Stefan Sjöström på Marstrand fyller 70 år. Han föddes i Göteborg 1945 och tävlade där i segling för Hjuviks BK när han var med i Montreal-OS 1976. Seglingarna avgjordes i Lake Ontario med Kingston som centralort. Stefan hade med sig Reine Andersson i båten i klassen Flying Dutchman och trots den jämna serien 13-4-12-4-8-8-8 blev placeringen totalt 10:e. Att notera är att de båda placerade sig bättre än silvervinnande brittiska båten med rorsman Pattison (f ö guldmedaljör både 1968 och 1972) i de tre sista seglingarna samt att man i tre av de sju seglingarna besegrade Frankrikes meriterade båt med bröderna Pajot som till slut kom 8:a. Vann gjorde de västtyska bröderna Jörg och Eckhart Diesch trots att de inte vann en enda av seglingarna- här deras placeringar: 2-3-2-2-16-5-5..

11 december: Erik Zeidlitz, Vendelsö, fyller 70 år. Han föddes 1945 i Stockholm och tävlade där i kanot (han stod på knä i en canadensare) för Örnbergs KS när han var med i fyra

raka olympiska spel 1968-1980. 1968 i Mexico City tävlade tillsammans med klubbkamraten Bernt Lindelöf i C-2, 1.000 m, och paret kom 5:a i finalen där rumänerna Patzaichin/Covaliov vann. 1972 i München på vattensportarenan Feldmoching/

Oberschleissheim gick paret åter till final där de slutade 8:a. Guldet gick till Tsjessjunas/Lobanov från Sovjet. 1976 i Montreal, vid den konstgjorda ön Ile Notre Dame i St. Lawrencefloden i en helt ny bassäng (2.180 m lång, 110 m bred och 2,3 m djup) som kostat 87,5 miljoner kronor, hade programmet utökats med C-2, 500 m, och det strävsamma svenska paret dubblerade utan någon större lycka. Visserligen nådde man finalen på 1.000 meter men där kom man 9:a och sist och på 500 m slogs man ut i semifinal (delad 10:a). Paret Petrenko/Vinogradov, Sovjet, vann både 500 m och 1.000 m. 1980 i Moskva/Krylatskoje avslutade veteranerna med att gå till final både på 500 m (slutade 8:a) och 1.000 (9:a). Här i Moskva vanns gulden av ungrarna Foltán/Vaskuti respektive rumänerna Simionov/Patzaichin (också veteran- se ovan 1968). Sammanlagt gjorde Erik ihop med Bernt 17 starter och sammanlagt paddlade de 12.500 meter (= ca 50 minuter i tävling) . Resultatraden var imponerande jämn: 5-8-9-10-8-9 och närmast medalj var paret i München 1972 då de hade 3,5 sekund fram till bronsplats.

14 december: Jan Andersson i Uppsala fyller 65 år. Jan föddes 1950 i Uppsala och tävlade där i segling för Ekolns SK när han var med i OS 1980 (seglingarna gick i Tallinn) som rorsman i Solingklassen. I båten fanns klubb-kamraten Bertil Larsson och Göran Andersson (klubb: Trälhavets BK, Österskär) med som gastar – Göran föll dock överbord i 4:e seglingen och Jan fick göra ett extravarv för att plocka upp honom. Placeringarna i delseglingarna: 6-9-7-9-8-8-4 gav en 8:e plats (av 9 startande båtar).

16 december: Karl-Uno Olofsson i Umeå fyller 75 år. Karl-Uno föddes 1940 i Vindeln och tävlade i friidrott för IFK Umeå när han

var med i Tokyo 1964 där han sprang 1500 m. I försöksheat 2 (av 4) kom han 5:a på 3.44,8 dryga sekunder efter segrande fransmannen Bernard men före bl.a. Salonen, Finland, Bianchi, Italien och Thomas, Australien. Tiden räckte

för att gå till semifinal som avgjordes i två heat med 9 i varje. Karl-Uno med nr 563 på bröstet sprang på exakt samma tid denna gång men nu räckte det bara till en 7:e plats och 13:e bästa tid. Av de nio som inte gick till final kan nämnas kenyanen Kip Keino, tysken May och amerikanerna Jim Ryun och Tom O'Hara. I finalen vann dubbel guldvinnaren på 800 m (1960 och 64) Peter Snell, Nya Zeeland på 3.38,1 före tjecken Odlozil 3.39,3. Stig Lindbäck, som nådde semifinal på 800, blev som 5:a utslagen i heat 3 på 3.47,1.

17 december: Gunilla Andersson, nu Leinsköld, i Västra Frölunda fyller 60 år. Gunilla föddes i Stockholm 1955 och tävlade där i simning för SK Neptun när hon var med i Montreal 1976. Hon simmade fjärilsim individuellt på 100 och 200 meter samt i lagkappen 4x100 meter medley. Bäst placering blev det i lagkappen där Sverige kom 10:a på tiden 4.29,46. Gunilla Lundberg simmade ryggsträckan, Anette Fredriksson bröstsim, Gunilla fjäril och Ylva Persson avslutande frisim. Östtyskland vann klart på tiden 4.07,95, över sex sekunder före USA och de lag som Sverige besegrade var Belgien, Italien, Spanien, Argentina, Venezuela, Puerto Rico samt Västtyskland som diskvalificerades. Individuellt kom Gunilla 18:e på 100 m (1.04,48) av 39 startande och 22:a på 200 m (2.22,04) av 32 startande. Östtyskorna Kornelia Ender (1.00,13-VR) och Andrea Pollack (2.11,41 OS-rekord) vann finalerna.

20 december: Lars Adolfsson i Borås fyller 50 år. Han föddes i Rydboholm och tävlade i judo för Borås JK när han var med i två olympiska spel, 1988 och 1992. 1988 i Seoul tävlade han i klassen lätt mellanvikt (-78 kg) och kom 9:a. Storfavoriten Hirotaka Okada försvann redan i andra omgången och det öppnade vä-

gen för västtysken Frank Wieneke som gick till final. Lars förlorade mot just Wieneke på yuko (lägsta graden av poäng) i sin öppningsmatch men fick chansen till återkval då tysken gick till final. Lars slog där Reiter, Österrike, på waz (mellangrad) men förlorade sedan mot spanjoren Gonzalez på ippon (högsta graden t ex kast/fasthållning) efter 3.23. Vann finalen gjorde polacken Waldemar Legien. 1992 i Barcelona kom Lars på en fin 5:e-plats och han var bara några minuter från final när han var i ledning mot amerikanen Jason Morris. Ett ögonblicks ouppmärksamhet innebar att han åkte på en ippon. Lars förlorade sedan bronsmatch mot fransmannen Damaisin på en waz. I kvartsfinal besegrade Lars koreanen Kim på yuko men trots det lyckades Kim ta delat brons.. Lars vann också över Davaasambuu Dorzhbat från Mongoliet och mot Musa Suleman från Nigera, båda på ippon. Guldet gick till japanen Hidehiko Yoshida.

22 december: Eivor Berglund, gift Eriksson, i Kungsängen fyller

80 år. Eivor föddes i Ullånger 1935 och tävlade för Åre SLK när hon var med i Cortina 1956. I slalomtävlingen på Tofana-slutningen var det isigt och snön räckte bara till de med låga startnummer varför segern

gick till René Colliard från Schweiz som hade startnummer 1 (55,6+56,7). Eivor och de två andra svenskorna Ingrid Englund och Vivi-Anne Wassdahl hade startnummer 28, 31 och 39 och det var endast Wivianne som tog silver - hon slutade 28:a efter att kört andra åket jämnt med de främsta (59,6). Banans längd var 456 m och fallhöjden 175 m och av 48 startande fullföljde 35. I storslalom kom Eivor 26:a på 2.04,55. Banans längd var 1366 m, fallhöjden 408 m och antalet portar 50. Av 49 startande fullföljde 44. Ingrid blev 26:a och Vivi-Anne 31:a. I störtlopp kom Eivor på delad 15:e plats med 1.51,6 bland 47 startande. Madeleine Berthod, Schweiz, vann på 1.40,7. Ingrid kom 18:e (1.51,8) och Vivi-Anne 42:a (2.08,0). Banans längd var 1552 m, fallhöjden 502 m och antalet portar var 20. Eivor är

f.ö. mamma till Lars-Börje "Bulan" Eriksson som tog brons i Calgary 1988 i Super-G.

23 december: Sofia Kraft, nu Sjöström Kraft, Lidingö, fyller 50 år. Sofia föddes i Göteborg 1965 och tävlade i simning för SK Göteborg när hon var med i Los Angeles 1984. Hon kom 10:a på 400 m medley efter att ha simmat 4.55,10 i försöksheat I och kom sedan tvåa i B-finalen på 4.53,25 – nytt SR. Tracy Caulkins, USA, vann på 4.39,24 och Norges Katrine Bomstad var sist i A-finalen på 4.53,28. På 200 m ryggsim kom Sofia 15:e efter att ha simmat på 2.19,73 i försöken och sedan kommit 7:a i B-finalen på 2.19,37. Jolanda de Rover, Holland, vann guldet på 2.12,38..

24 december: Maud von Rosen i Skurup fyller 90 år. Maud föddes i Stockholm 1925 och var med i München 1972 då hon red i dressyr tävlingen på Lucky Boy. Hon representerade Malmö Civila RF och individuellt blev hon 8:a. Västtyskan Liselott Linsenhoff (3:a i Stockholm 1956) vann på svenskfödda hästen Piaff. Övriga svenskar var Ulla Håkansson på Ajax (6:a) och Ninna Swaab på Casanova (10:e). I lagtävlingen red de tre hem bronset till Sverige. Sovjet vann med trion Elena Petusjkova (som då var gift med med höjdhoppande landsmannen Valerij Brumel - guldvinare 1964), Ivan Kizimov och Ivan Kalita.

24 december: Sten Elliot i Vargön fyller 90 år. Sten föddes i Göteborg 1925 och seglade för Göteborgs KSS när han var med 1960 och seglade drakbåt i Neapelbukten. I båten Galejan II fanns också klubbkamraterna Göran Crafoord och rorsmannen Bengt Palmqvist (1923-95). Bengt var förgäst på guldvinnande Slaghöken II i draklassen 1956 (Folke Bohlin rorsman och Wikström bästeman). Galejan var ut i 19 timmar och 46 minuter i de sju seglingarna (29 aug-7 sept) som gav platssiffrorna 12-12-19-15-20-20-15 och en slutlig 20:e plats av 27 båtar. Guldet togs överraskande av Grekland med kronprins Konstantin som rorsman i nybyggda Nirefs. Bästemannen på Nirefs förtjänar också att nämnas – Odyssevs Eskitzoglou.

24 december: Bengt Jönsson i Sundbyberg fyller 60 år. Han föddes i Stensele 1955 och

simmade för Sollefteå SS när han var med i Montreal 1976. På distansen 400 m fritt kom han 31:a av 47 startande efter att ha nått 4.07,28 i sitt försöksheat. Även de andra svenskarna, Peter Pettersson (4.04,15) och Bengt

Gingsjö (4.04,68) missade också finalplats. Amerikanen Brian Goodell (som vunnit 1500 m) vann guld på 3.51,93 – nytt världsrekord.

Fotnot: Bilden på Bengt Jönsson togs vid vårens årsmöte då Bengt i egenskap av Svenska Simförbundets direktör berättade om svensk simning.

29 december: Åke Wärnström i Katrineholm fyller 90 år. Han föddes i Österåker 1925 och boxades för Katrineholms BK när han var med 1952 i Helsingfors i fjädervikt -57 kg. Han hade otur i lottningen och fick möta blivande guldmedaljören Jan Zachara, Tjeckoslovakien, i första matchen och förlorade där på poäng 3-0 den 28 juli i Mässhallen. Zachara, född 1928 i Slovakien, vann sedan mot Seu, Sydkorea 3-0, Erdei, Ungern 2-1, Len Leisching, Sydafrika 2-1 och sedan Segio Carprari, Italien, i finalen den 2 augusti med 2-1. Zachara vann sedan även sin första match i Melbourne 1956 innan han förlorade mot Pentti Härmäläinen (1929-84), den blonde finländaren som tog guld i bantamvikt 1952 och sedan brons i fjädervikt 1956.

Ett tack till Carl-Johan Johansson i Harlösa som har koll på födelsedagarna.

AVLIDNA OLYMPIER

Den 9 april avled friidrottaren Hans Ring i

Bromma, 86 år fyllda. Han var född den 19 juni 1928 i Stockholm och tävlade för Bellevue IK när han deltog på 800 m i Helsingfors 1952. Han vann sitt försöksheat på 1.53,6 före blivande OS-tvåan Arthur Wint från Jamaica. I mel-

lanheat/semifinal blev hans 3:a på 1.53,0 och i finalen kom han 9:a (sist) med 1.54,0.

Den 13 april avled kanotisten Anna-Lisa

Ohlsson, gift Nilsson, i Åmål, 89 år fyllda. Hon var född den 5 oktober 1925 i Ånimskog. Anna-Lisa tävlade för Åmåls Kanotförening och var med 1952 i Helsingfors i den enda damklassen, K-1 500 m. Anna-Lisa lottades in i det första kvalheatet som visade sig bli det snabbaste.

De tre första från tre heat gick till final och blivande guld- och silvermedaljörerna, Sylvi Saimo (Finland) och Gertrude Liebhart (Österrike) var båda i särklass med tiderna 2.20,1 resp. 2.20,6. Även blivande sexan Cecilia Hartmann-Berkes (Ungern) 2.23,8 och Eva Marion (Frankrike) 2.24,2 blev för svåra och Anna-Lisa kom femma på 2.28,3. I de övriga två heaten hade treorna 2.27,1 resp. 2.26,9.

Den 20 maj avled skidåkaren Harald Ericson i Umeå, 93 år fyllda. Han var född den 22 september 1921 i Örträsk (Lapplands pärla). Harald åkte skidor för IFK Umeå och

han kom tvåa och tog silver på 50 km i St Moritz 1948. Det såg ut att bli en repris på vad som hände i Garmisch-P 1936 (fyra svenskar i topp) men så fick Anders Törnkvist och Arthur Herrdin underfrys-

ning och fick valla om. Efter detta fortsatte oturen för Arthur som körde omkull och fick bryta. Mora-Nisse Karlsson (med 23 på nummerlappen) i mästarform var inte mycket att göra åt, han vann på 3.47,48 men "Sme-Harald", med startnr 28, var lika överlägsen som tvåa när han fixade dubbelsegern med en sprakande spurt där det knakade både i kropp och stav (enligt Tore Nilssons skrift Olympia 1948). Tiden blev 3.52,20 och avståndet till bröderna Vanninen, Benjamin och Pekka, från Finland var över fem minuter. Törnkvist blev 5:a, sex minuter efter Harald men hela sju minuter före sexan Schild från Schweiz. Tala om differenser!

Den 31 maj avled bågskytten Maj-Britt Johansson i Bjuv, 86 år fyllda. Hon var född den 14 november 1928 i Asarum utanför Karlshamn där hon tävlade i bågskytte för Karlshamns BK när hon var med i München 1972 då bågskyttet efter 52 års frånvaro på OS-programmet åter var med. Av de 40 star-

tande kom Maj-Britt på plats 19 med 2.283 (530 + 603 + 512 + 638) poäng på sammanlagt 288 pilar på avstånd 30-70 meter. Hon blev därmed bäst av svenskorna då Anna-Lisa Berglund stannade på 2.185 (462 + 558 + 518 + 647). Vann

gjorde amerikanskan Doreen Wilber på 2.424 poäng (565 + 617 + 572 + 670).

Den 26 augusti avled cyklisten Owe Nordqvist i Katrineholm, 87 år fyllda. Han var född i Stockholm den 23 september 1927 och tävlade där i cykel för Fredrikshofs IF när han var med i Helsingfors 1952. Owe var med i kvartetten som OS-debuterade i bancykling och trots rutinen skötte de sig med all heder – 11 nationer noterade sämre tid bland de försöksutslagna på 4 km förföljelselopp i lag. Owes lagkompisar var Bengt Fröbom, Stig

”Kocken” Andersson och Arne Johansson. Sveriges tid var 4.58,2 att jämföras med guldvinnande italiennare (Rossi, Morettini, Messina och Campana) som cyklade på 4.46,1 på den hypermoderna velodromen, vackert inplacerad i

terrängen mellan själva staden Helsingfors och olympiabyn i Kottby.

I förra numret berättade vi om **Gösta Lindh**, som vid OS i St Moritz 1948 vann den vinterfemkamp, som ”bara” var uppvisningsgren. Gösta

avled i september. Han var bosatt i Viksjö, Stockholm och blev 89 år.

MEDLEMS- NYTT

Mårten Hougström

Tre nya medlemmar t.o.m. 7 september:

Stig Bjernerup, Uddvägen 1, 147 63 Uttran,

Stig Danielsson, Bangatan 47 A, 722 28 Västerås,

Margareta Dyrssen, Prästgårdsängen 23, 412 71 Göteborg

Medlemmar som jubilerar fjärde kvartalet 2015

6 oktober	Werner Schaffer i Sigtuna 60 år
10 oktober	Jan Åkerström i Saltsjö-Boo 80 år (se även OS-jubilarer)
17 oktober	Jörgen Sahlström i Enskede 75 år
23 oktober	Lars-Erik Bergström i Kristinehamn 70 år
3 november	Stamenko Kandic i Stockholm 60 år
11 november	Bo Wirhed i Täby 80 år (se även OS-jubilarer)
16 november	Margareta Dyrssen i Göteborg 90 år
19 november	Georg Larsson i Hållsta 90 år
4 december	Sven Winsa i Luleå 75 år
18 december	Py Börjesson i Älvsjö 70 år
19 december	Rune Holm i Tyresö 80 år
19 december	Bernt Karlsson i Uppsala 70 år
23 december	Knut Johansson i Ljungskile 80 år

Vinter-OS i Beijing

Beijing blir arrangör av Vinter-OS 2022, vilket betyder tre år i följd i Östasiens tre dominerande länder, Vinter-OS 2018 i Pyeongchang i Sydkorea Sommar-OS 2020 i Tokyo och så vinter-OS 2022 i Beijing, som därmed blir första stad att ha arrangerat både Sommar (2008) och Vinter-OS.

Valet skedde vid OS-sessionen i Kuala Lumpur och gav en mycket knapp marginal. Beijing fick 44 och Almaty i Kazakstan 40

röster. Stockholm, Krakow, Lviv och Oslo hade tidigt kastat in handduken varför många talade om ett val mellan pest och kolera.

- Det kommer inte att vara någon snö bredvid pisterna. Det kommer att vara brunt, brunt, brunt, säger en anonym IOK-delegat om vad som väntar i Peking.

Kritik före valet

Människorätsorganisationer hade före omröstningen riktat kritik mot de kvarvarande kandidaterna och pekat på andra brister än de idrottsliga.

Exempelvis brotten mot mänskliga rättigheter, förföljelserna av olikänkade och villkoren för journalister i både Kina och Kazakstan.

- Med tanke på de brott mot mänskliga rättigheterna som blev resultatet av OS 2008, måste övervakare finnas på plats för att förhindra att det händer igen, säger Eduard Nazarski, ordförande för Amnesty i Nederländerna.

Men det finns utmaningar: - Det är bristen på tradition på vinteridrott, avstånd, snabbtåg, helt nya skidområden måste upprättas, de har stora tekniska utmaningar som väntar.

- Men det är nog ingen som tvekar på att de kommer att lösa det på bästa sätt, säger SOK:s ordförande Stefan Lindeberg till SVT.

Snöbristen på de orter som skall husera skid-

grenarna är också en minuspost.

Man befärrar att alla skidgrenar kommer att avgöras på konstsnö.

Beijing (Peking) kommer att använda nationallarenan, det så kallade Fågelboet — som bland annat huserade friidrottare och invignings- och avslutningsceremonin vid sommar-OS och Paralympics 2008

Beijing

- Bird's Nest – öppning och avslutning
- Capital Indoor Stadium – konståkning och short track
- Wukesong Sports Centre – huvudarena för ishockey
- National Indoor Stadium - ishockey
- Water Cube – curling
- National Speed Skating Oval – skridsko

Yanqing – c:a 9 mil från Beijing

- Xiaohaituo Alpine Skiing Field – alpina grenar
- Xiaohaituo Bobsleigh and Luge Track – bob, rodel och skeleton

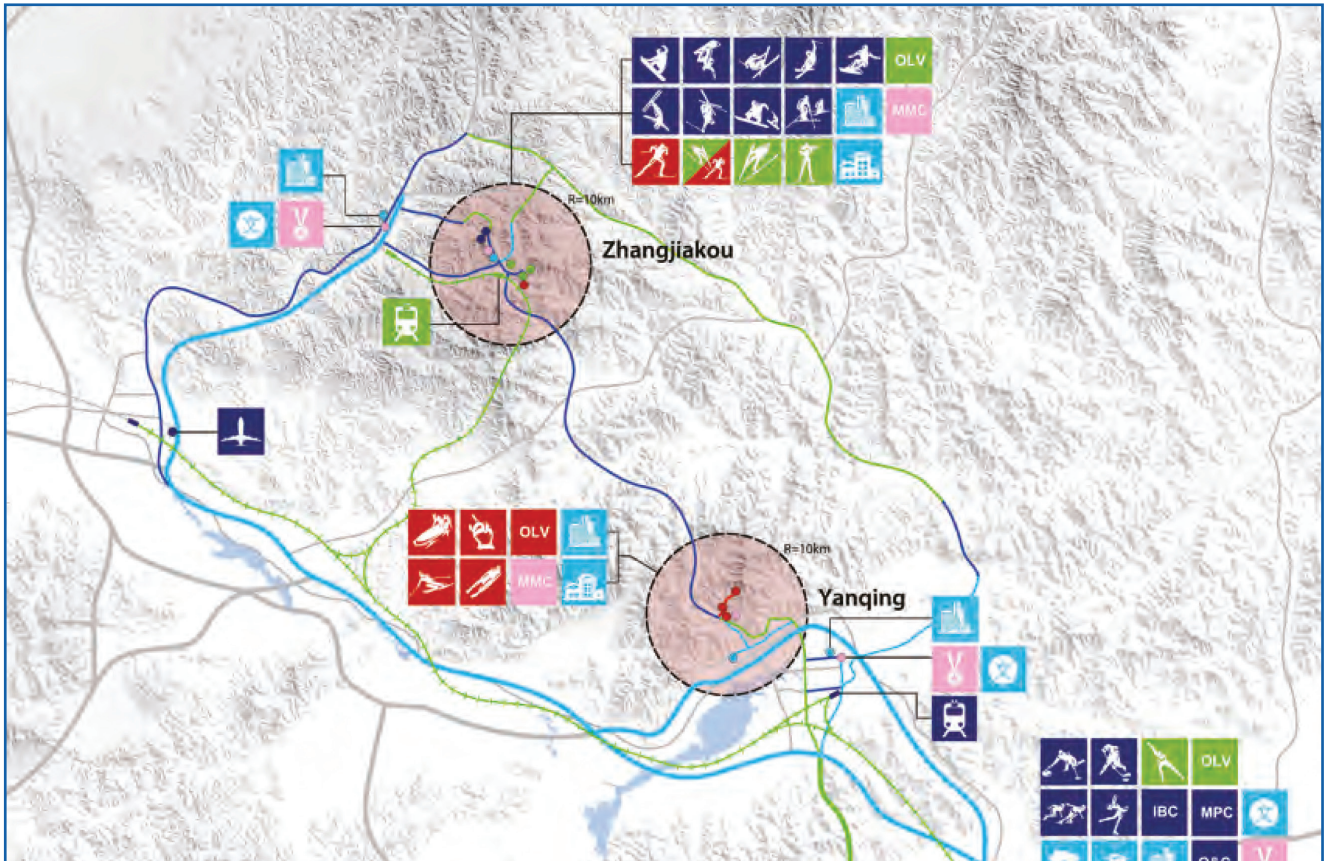
Zhangjiakou c:a 22 mil fr Beijing

- Kuyangshu Biathlon Field – längdåkning, nordisk kombination
- Kuyangshu Ski Jumping Field – backhoppning och nord komb
- Hualindong Ski Resort – biathlon
- Genting Ski Resort – snowboard (slopestyle, halfpipe), freestyle
- Taiwu Ski Resort – snowboard (cross), freestyle
- Wanlong Ski Resort – snowboarding (parallell slalom)

Snötillgången är mycket osäker med snittväden på bara enskilda centimeter.

Sannolikt blir man helt beroende av konstsnö, vilket på en del håll kan förorsaka problem med vattentillgången.

Det var andra gången Kina försökte få arrangera vinter-OS. Harbin kandiderade 2010, då Vancouver fick spelen.

PLAN A / MAP A

**Infrastruktur olympique
Olympic Infrastructure**

- Site des cérémonies d'ouverture et de clôture
Opening / Closing Ceremony Venue
- Village olympique
Olympic Village
- Hôtel CIO
IOC Hotel
- Zone d'hôtels principaux
Main Hotel Area
- Noyau d'hôtels des médias
Media Hotel Cluster
- Centre principal de presse (CPP)
Main Press Centre (MPC)
- Centre international de radiotélévision (CIRTV)
International Broadcasting Centre (IBC)
- Centre des médias en montagne
Mountain Media Centre (MMC)
- Place des médailles
Medal Plaza
- Principal site culturel
Main Live Site

**Infrastruktur de transport
Transport Infrastructure**

- Aéroport international de Beijing Capital
Beijing Capital International Airport
- Nouvel aéroport international de Beijing
Beijing's new international airport
- Aéroport de Ningyuan
Ningyuan Airport
- Gare de TGV
High-speed Railway Station
- TGV
High-speed Railway
- Autoroute
Expressway
- Route locale principale
Main Local Road

**Site de compétition
Sports Venues**

- Curling
- Hockey sur glace
Ice Hockey
- Patinage de vitesse
Speed Skating
- Patinage de vitesse sur piste courte
Short Track
- Patinage artistique
Figure Skating
- Bobsleigh
- Skeleton
- Luge
- Ski alpin
Alpine Skiing
- Bosses
Moguls
- Saut
Aerials
- Ski cross
- Ski halfpipe
Ski Halfpipe
- Ski slopestyle
Ski Slopestyle
- Slalom parallèle / géant snowboard
Snowboard Parallel Slalom / Giant Slalom
- Snowboard cross
Snowboard Cross
- Snowboard halfpipe
Snowboard Halfpipe
- Snowboard slopestyle
Snowboard Slopestyle
- Biathlon
- Ski de fond
Cross Country Skiing
- Saut à ski
Ski Jumping
- Combiné nordique
Nordic Combined

BEIJING 2022

- Bepinlig infrastruktur
- Infrastruktur som förbättras
- Planerad infrastruktur
- Kompetteringar behövs
- Temporära lösningar

Vi låter förklaringstexten följa
med trots att texten blir svårläst.

Simma Sverige™

Coca-Cola har haft svenskt påbrå ända sedan 1915 då den svenskfödde glasingenjören Alexander Samuelsson formgav prototypen till vår vackra flaska.

Idag sysselsätter vi över 800 anställda i Sverige, 95% av vår dryck produceras på bryggeriet i Jordbro söder om Stockholm och sockret vi använder kommer från Skåne.

Vi engagerar oss även i lokala initiativ för att bidra till ett bättre samhälle. Just nu ligger vårt fokus på att få svenska folket att börja röra på sig mer. Något som är viktigt både för hälsan och välbefinnandet.

Ett av initiativen vi jobbar med är att tillsammans med Svenska Simförbundet inspirera svenska folket till att aktivera sig mer genom simning. Där har vi som mål att innan 2020 engagera 120 000 svenskar att röra sig mer.

Låt dig inspireras på www.simmasverige.se som lanseras i början av juni.

Möt oss på:

